

नं. ५२६८

ना. सामवेदस्य कल्प सूत्रं

कर्ता x

पत्र. ३० — x

विष. सूत्र पद्धतिः

सामवेदस्य कल्पसूत्रम्

धरद्वय

कल्पसूत्र सा म

कल्प.

१

श्रीगणेशायनमः। ॐ नमः सामवेताया ॐ नमो मशकाचार्याया लूतो ज्योतिषो मोतिरात्रो षोऽशिकः पवस्व वाचो
अग्नियः पवस्व दो वृषा सुत उपास्मै गायतानर उपोषु जातम सुरंद विद्युत त्पारुचै ते अस्त्रमिंदरः पवमानस्यते
वयं पवमानस्यते कव उपप्रयंतो अधरं प्रको मित्राय गायतं द्राया हि चित्रभान विंद्रे अग्नानमो वृहत् वृषापवस्व धारये
ति गायत्रं चामहीयवं चैडं च सौपर्ण रोहित कूलीयं च पुनानः सोमधारयेति समंतं तिसृषु समंतमेकस्यां लव एकस्यां
दैर्घ्यं अवसमेकस्यामिति वारयंतं तिसृषु गौगवं त्रिणिधनमायास्यंत एकर्चाः प्रकाव्य मुशने वबुवा ए इति पार्थम्यं
वृहच्च वामदेव्यं चामाचिदन्यदिशः सतेत्यभीवर्तः। स्वा सुकालेयं यस्ते मरो वरेत्य इति गायत्रं मोक्षं जरा बोधीयं।
पवस्व प्रमथेति सप्त सुतानो पुरोजितीवो अंधस इति गोरावितं च क्रौंचं च प्रो अयासीदिति कावमंत्यं यतायती
यमाग्निष्टोम सामाग्निं वो वृधंतमिति सत्रासाहीयविसौ भरमुद्देशीयं चतुर्विंशस्तोमः। इति प्रायणीयं उपा
स्मै गायतानरः पवमानस्यते वयं पवमानस्यते कवे। अग्न आयाहि वीतय इत्याज्यानि प्रसोमा ये निष्ठा
गायत्रं चाश्वं च प्रसोम देव वीतय इति पञ्च यौधाजयं चौशनमं च यंतं च वामदेव्यं च गतं

मित्रभीवर्तः। स्वासुकालेयः। स्वासुयामदिषुयेति गायत्र्यं हिते। अथापवस्वदेव। सफसुज्ञाने। काशीतंवा। प्रसुन्वानायां धसइति गौरिवीतंति सृषु गौरी वितमेक स्यामो। नधनमेक
स्यामोदलमेक स्यामिति वासा धंति सृषु। कावमंत्या यता यती यमनिष्ठो मसाम। ज्योतिष्टोमस्तोमः। सप्रधि
प्लवस्यप्रथममहः। पवस्ववाचो अग्रियः पवस्वेदो वृषा सुतो वृषा सोमद्युमाः असि वृषा ह्यसि भानुना पवमानस्य
तेकवेयिंदूतं वृणीमह इत्याज्यानि। वृषापवस्वधारयेति गायत्रं च हविष्कृतं चायौक्ता श्वमुत्तरेषु यदुत्तरं। पशितो
विं चता सुतमिमा धुं दसंच भर्ग अयतो वायास्ये वृषा शोण इति पार्थमंत्यं बृहच्च वा मदेयं चाभिप्रवः सुराध
समित्रभीवर्तः स्वासुकालेयं यस्ते मदो वरेण्य इति गायत्र्यं मोक्षो हविष्मत्तमुत्तरेषु पवस्वेदमष्टेति शंकुसुता
ने अयं स पारयि भर्ग इति गौरिवीतं चक्रौ चं च वृषामतीनां पवत इति याममंत्यं यता यती यमनिष्ठो मसामस्तोमस्तोमः
मश्वभ्रातृव्यो अनात्त्वमित्यामहायवमष्टादंष्ट्रं यत्तौ हो वक्रोष्टोमस्तोमः। इति द्वितीयमः। दविद्युतत्या
रुचैते अस्त्यमिंदवः पवमानस्य तेकवेः शिनाशिः समिध्यत इत्याज्या न्युच्चाते जातं धमं ध इति गायत्रं वै रूपं चाभि

२

सोमास प्रायवदति सौरवं च गौतमं चावै रूपमग्नौ स्त्रिणिधनं तिस्त्रो वाच इत्यंगिरसा संक्रोशोऽंत्योरप्यंतं च
 वामदेयं चात्वासहस्रमाशतमित्यभीवर्तः स्वा सुकालेयं तिस्त्रो वाच उदीरत इति गायत्रं च सुध्वजवेष्टं मं चासौ
 तापरिषिंचत सरवाय प्राणिषीदतेति वाचश्च साम सुतानं च दैवोपासं वा सुता सोमधुमत्तमा इति गौरी वि
 तं वां धीगवं च पवित्रं त इति साम राजमंत्यं यत्तापत्रीयमग्निष्टोमसामस्वान्युक्पान्या युष्टोमस्तोमः ॥ इति तृ
 तीयमहः । पवमानो अजीजनत्पुनानो अक्रमीदमिप्रयज्ञावो नभर्णयः पवमानस्य ते कवोर्निर्वृत्ताणि जघन
 दिति होतुराज्यं स्वान्युत्तराणि पवस्व दक्षसाधन इति गायत्रं चाचारस्य च परीतोषिंचता सुतमिति एभि
 चाप्यर्वणं चाभीशवं च यौधाजयं चोहुवा अस्येति वासिष्ठमंत्यं बृहच्च वामदेयं च योराजा चर्षलीनामित्य
 भीवर्तः स्वा सुकालेयं परिषियादिवः कविरिति गायत्रं चोर्णयवं च यदीनिधनं त्वं ह्यंगदेया सोमः पुनान
 उर्मिणोति बृहत्कसुताने पुरोजितीवो अंधस इति गौरी वितं च त्वाष्टी साम वयदूर्वेऽं प्रो नौशमंत्यं
 यत्तापत्रीयमग्निष्टोमसामसैंधुक्षितः सौभरं शुक्राशुदीयं वायुमिभिरैऽंगोष्टोमस्तोमः ॥ पव

२

मानस्य विश्वजिघत्सो मचित्रमुक्थं पवमानस्य ते कवे मे स्तोमं च ताम्रह इति होतुराज्यं संक्रोशो त्पोरयं तं ध्रु
मत्तम इति गायत्रं च य एवं चापत्यं संतनिशा कुरवर्णं तान्युत्तरेष्वभिसोमा स आ य वक्षं च सुध्वं कवे संपं च वात्सं
चाग्नेस्त्रिणिधनमभि त्रिष्टुमिति संपात्पारयं तं रं च वामदेव्यं च त्वमिंद्रयशा असीत्यभी वत्त स्वा सुकाले प
साव्यं शुर्मदायेति गायत्रं चागो षक्तं चाभिद्युर्मं हृद्यशः प्राणा शिशुर्महीनामिति च्यावन सुता ने देवो दासं
वापवस्व वाजसातय इति गौरी वितं चरयिष्ठं चासा विसोमो अरुषो वृषा हरिरिति द्यभ्या ध्यात लौशमं त्य
यता यत्तीयमग्निष्टोम साम यजिष्ठं त्वाववृम हतिसाध्यं सां वर्तमा हतमा युष्टोम स्तोमः ॥ इति पंचममहः ॥ अ
ष्टसुतप्रवाजिन एतमुत्पं दशक्षिपः पवमानस्य ते कवे यमग्ने एत्सुमर्त्यमिति होतुराज्यं स्वान्युत्तराणी प्रापेते
मरुत्वत इति गायत्रं चाश्वसृक्तं च सकृदिषो वृधी यं कुर्यान्मज्यमानः सुहस्त्ये चैवौ षणोरंध्रं त्रिणिधनं वा
पास्यं सकृत्समंतं कुर्यात्सा कमुक्ष इतीह वृषा सिष्ठमं त्यं वृहच्च वामदेव्यं च पिवा सुतस्य रसिन इत्यभी व
र्तः स्वा सुकाले यं पारिस्वानो गिरिष्ठा इति गायत्रं चैध्रवा हं च यदिरुवत्स सुचे यो वसूनां तं वः सखा यो मदाये

कल्प ३ तिदीर्घसुस्ताने काशीतं वा सोमाः पवंत इंदव इति गौरावितं च क्रौंचं च यत्सा यो निविरस्मै सप्त धेनवेति इंदु इति मरु
 ता धेनवं त्यं यसाय स्तीयमग्निष्टोम सामग्नि इत्यै ककुभं नाम धेत्युक्त्वा नियद्युक्त्वाग्निष्टोमस्तेवज्योतिष्टोमस्तोमः ॥ १ ॥
 इति षष्ठमहः ॥ एष्ट्यः षडहः समूढो वा व्यूढो वा समूढस्तेवतस्योपास्मै गायतानरउपोषुजातमसुरं पवमान
 स्यते कव इति प्रथमस्याक्तो बहिष्यवमानं प्रसोमदेव वीतय इत्यभीवर्त्त एकस्यां पञ्चमे कस्यां सोधायमेकस्यां
 ऽसमानमितरं द्वितीयस्याक्तः पुनानः सोमधारयेत्पैउमायास्यमेकस्यां मभीवर्त्त एकस्यां कालेयमेकस्यां
 वृष्णाशोण इति पार्थमं त्यं मध्यं दिनस्य समानमितरं ॥ तृतीयस्याक्तो भिसोमास्तप्रायव इति पौरुमं प्रथ
 मायां तस्याभीवर्त्तः कालेयं द्वितीयायां गौतमं तृतीयायां ऽसमानमितरं ॥ ८ ॥ एष्ट्यः षडस्मत्ती एयहानि चतु
 र्थस्याक्तः पवमानो अजीजनत्पुनानो अक्रमीदभीतिस्तोत्रीयानुरूपावग्निर्वृत्राणि जंघनदिति होतृयन्त
 वाह ऽसोमरारणो त्यष्टादं ष्टमे कस्यां मभीवर्त्त एकस्यां कालेयमेकस्यां ऽसोमः पवते ॥ नौमिति ज
 नित्रमं त्यं मत्त्यं दिनस्य प्रतप्राश्चिनीः पवमानधेनव इति लोप्यं मा भवस्य समा ॥ १० ॥

मानस्यविश्वविघत्सोमचित्रमुष्णमितिस्तोत्रियानुचपावमेस्तोमंमनामहर्षिनेवैति३३इतिम
 उष्माणःसोत्प्रिरितिमानवानपेत्चयोर्वात्समेकस्यामभाध्विषकस्याकालेयमेस्त्वैवज्योतिष्टोमस्तो
 न्योघादितिसंपात्त्यामध्यंदिनस्यपार्थस्यलोकेत्वाष्टीसामयव्यनुतोदंशोवित्यवसेतिव्य
 भीवर्तस्यसमानमितरंषष्ठस्याहोस्रस्तप्रवाजिनएतमुत्पंशवृक्षपइतिस्तोत्रीयानुरूषोयमनेचत्सुमत्य
 मितिहोतुराज्यंमज्यमानःसुहस्येतिस्वारमौश्रणोरंध्रतिस्रैर्मौश्रणोरंध्रमेकस्यामभीवर्तएकस्याकाले
 यमेकस्यामयापवावसेनावसनीतीहवदासिष्ठमंत्तंमध्यंदिनस्यज्योतिर्यस्यपवतेमधुप्रियमितिमरुतो
 धेनंसमाभिवस्यसमानमितरंसमानमितरं॥५॥इत्युत्तररुप्रहः॥इतिप्रथमप्रपाठकःसमाप्तः॥पवस्ववा
 चोऽग्निःपुनानोऽश्वमीदमिपवमानस्यतेकवेग्निं दूतं वृणीमहःआनोमित्रावरुणाभित्वा वृषभासुत
 इंद्राग्नीःआगतंसुतमुच्चातेजातमंधसइतिगायत्रमामहीयवंसत्रासाहीयंपुनानःसोमधार्धेत्यभीव
 र्त्तौरैवयोधाजयेऽभिवापुंवीत्यर्षागृणानइतिपार्थमंत्तंवृहच्चामदेयं चक्ष्ये तंचकालेयंचस्वादि
 ष्टयामदिष्टयेतिगायत्रसंहितेपवस्वेदमष्टेति सप्तसुतानेपुरोजितीवोऽंधसइतिगौरीवितंतिस्त्रुगौरी

वितमेकस्यामधुश्रुत्रिधनमेकस्यांस्यावाश्रमेकस्यामिति वंधी गवंति स्त्रुयतायसीयं चारुचायेपं कावमं
 त्येयतायसीयस्य स्त्रुरपंतरमश्रिष्टोमसामसर्वस्तोमस्य सतस्त्रारुतस्त्रोमाश्रतुश्रुतयाः। ११ इत्यभिजि
 त्। उपास्मै गायतानरउपोषुजातमसुरंतं त्वान्मणानिविभ्रतं पवमानस्यते वयं पवमानस्यते कवेयश्रया
 हि वीतये इत्याज्यानि प्रसोमा सोविपश्रित इति गायत्रं चाश्वं चाभिसोमा सश्रया पव इति चो रुरुन्मनंचदै
 गतंच गौं गवं च यौ धाजयंचौ शनमंसं यथा यथा श्रु पृथ्वीतिरपंतरं स्वासु वामदेव्यं तं वो दस्मष्टी य
 ह मित्यमि व र्तः स्या सुकालेयं स्वादिष्ठयेति गायत्रं च स्रुक् वैष्मं चाया पवस्व देवयुः पवते हर्य
 तो हरिरिति सफ सुतानेकाशीतं वा प्रसुन्वा नायां पस इति गौरी वितंति स्त्रु गौरी वितमेकस्यां गौ तममे
 कस्यामौ दलमेकस्यामिति वा स्वरंति स्त्रुयत्ययोनिधनं मभिप्रियाणीत्येडं कावमं त्यं स्वारयदिविकल्पये
 घतायसीयमश्रिष्टोमसामौ शनमौ पगवं वसिष्ठस्य प्रियं तैरश्रुं वेत्तु कस्यानि यत्तु तैरश्रुं वेत्तु कस्यामिति। १२
 इति स्वरसाम्रां प्रथमः। पवस्व वाचो अश्रियः पवस्वैदो वृषा अश्रियः पवस्वैदो वृषा सोमधुमां व्यचो
 पवमानस्यते कवेयं नंदूतं वृणी मह इत्याज्यानि वृषा पवस्व धामयेति गायत्रं च

तोषिंचतासुतमितिसमंतं च देवैश्च वसं चायास्येव षाशोऽनुतिपार्थमं त्यं मत्स्यपायि चारुचायेपं कावम
 देव्यमभिप्रवः सुराधसमित्यभीवर्तः स्वासुकालेयं यस्तेमदो वेतिगायत्रं च ह
 तिसफसुताने अय पवारयिर्भगइति गौरीवितंति सुपुरीचितमेकस्यां कौंचमै
 तिवास्वंरंति सृष्टुयद्दहन्निधनयोः पर्वमुत्तरमारुतेषु वृषामतीनां पवतइत्येडं याममं त्यं स्वापदिवि
 ल्ययेद्यतायतीयमग्निष्टोमस्तोमसामसाकमश्वः सोमरमाष्टादं द्रमित्युक्थानि यद्युक्थोग्निष्टोम
 स्वेवा॥ इति द्वितीयः ॥ ६ विद्युतत्यारुचैते अस्थमिंदवो राजामेधाभिरीयते पवस्वरुष्टिमासुनः पवमा
 नस्यते कवेन्निनाग्निः सामिध्यतइत्याज्या न्युच्चाते जातमंधस इति गायत्रं चामहीयवं चामिसोमास
 आयवइति पौरुमं च गौतमं चोतरिहं वाग्ने अत्रिणिधनंति स्त्रोवाचइत्यांगिरसाः संक्रोशोत्यः
 प्रत्यस्मै पिपीषतइति रथं तरं स्वासुतामदेयं वयं दत्वा सुतावंतइत्यभीवर्त स्वासुकालेयंति स्त्रोवाच
 उदिरतइति गायत्रसंहिते आसोता परिषिंचत असरवाय आनिषीदतेति वाच अत्र सामसुतानं वदे
 वादासं वासुता सोमधुमत्तमा इति गौरीवितंति सृष्टुगौरीवितमेकस्यां मां धीगवमेकस्यां त्वाष्ट्री सामैक

शकउ तनः प्रियाप्रिया सुतत्सवितुर्वरेण्यः सोमानः स्वः सुभ्रुः प्रायः विपवसोऽस्थानेषु कृष्णाम्ना
 नस्यतकवे सुषमिदो नः प्रावह तानः शक्तं पार्थिवस्य युजोतिषं भ्रमरुद्धं तम्रं चानासोरपाश्वर्यं अपृ
 नामनुद्युतमिति गायत्रं चामहीयवं च परीतो विं चता सुतमिति कालेयमेकस्याः स्य प्रत्नामनुद्युतं
 वंति स्फुटोपाजयमेकस्यामयः सोम इति पार्थम्यं त्वं वैराजं महानाम्ना श्रवै रूपं रेवत्यं अपरिस्तो
 नोगिरिष्ठा इति गायत्रं सः हिते पवस्तेऽमद्वेति स सत्रा साहीयं शुध्यै पर्यचित्तिवामदेयं पुरोजितीवोऽं
 धस इत्यां धीगवमेकस्यां गौरीवितमेकस्यां यदाहिष्ठीयमेकस्यां यत्तायशीयंति स्फुपरिप्रधन्वेति द्विपदा
 सुवारवंती यः सूर्यवतीषुकावमं त्वमग्नेयतानां होतेति वृहदग्निष्टोमसामसर्वस्तोमस्य सतः श्र
 तुरावृत्तस्तोमास्त्रिष्यणयाः ॥ १ ॥ एष विश्वजित् पौरुमीढं मानवं जनित्रं भारद्वाजं वसिष्ठं गौगवंः शु
 द्वाश्रुदीयं वैत एकर्चायावृत्तस्य पृथस्याभीवर्तलोके इन्द्रतुन्नजाभरेति पौरुमीढं मानवं जनित्रं भर
 द्वाजः श्येतनो धसे एतानि ब्रह्मसामान्यावृत्तस्याभिप्लवस्याभीवर्तलोके षलं रायं तराणं शुध्यं
 वार्हतानाः सुज्ञानं लोके ॥ इति पृथ्याभिप्लवावृत्तौ ज्योतिष्टोममाज्यबहिष्यवमानं गायत्रीधामिसो

कल्प. मास-प्रायवशतिद्विहकारं च वार्कजं भं च यद्गृहन्निधनं मेधातिथं च रो एवं वा यो धाजयमौशनमं च्यं रयंत
रं च वामदेव्यं चंद्रकृतं न आभरेति नौधसं स्वासुकालेयं स्वादिष्ठयामदिष्ठयेति गायत्रसंहिते पवस्वं
द्रमष्टेति सफपौष्कले पुरोजिती वो अंधस इति गौरीवितां धीगवे कावमंत्यं पतायसी यमग्निष्टोमसा
मप्रमं हिष्ठीयं हारिवर्णमुद्रं शीयमित्युक्थ्या न्यायुष्टोमस्तोमः। ए इत्यायुः। पवस्व वाचो अग्नि
योदविद्युतत्पारुचा पवस्वं दो वृषासुतो वृषासोमद्युमां अक्षिपवमानस्य ते कवेभिर्दूतं वृणीमह इत्या
ज्या न्यस्य प्रत्नामनुद्युतमिति गायत्रं चामहीयवं च परीतोषिं च तासु तमिति स मंतं च वार्कजं भं च यदी
निधनं दैर्घ्यं अवसं च बार्हदुक्थं वा यो धानयमयं सोम इति पार्थमंत्यं बृहच्च वामदेव्यं चंद्रकृतं न आ
भरेति शैतं स्वासुकालेयं यस्तोमदो वरेण्य इति गायत्रमौक्षो पवस्वं द्रमष्टेति सफपुध्ये पुरोजिती वो
अंधस इति गौरीवितां धीगवे सूर्यवतीषु कावमंत्यं पतायसी यमग्निष्टोमसामसावमप्रमं हिष्ठीयं हारिवर्णमुद्रं शीयमित्युक्थ्या न्यायुष्टोमस्तोमः। एष गोः। उपास्मै गायता नमः। एषो पुजातमदे। गोमदे विष्ठादिजियः
पवस्वं दो वृषासुतो दविद्युतत्पारुचैते अस्त्रमिंदवो यदं दवनो अंधसा पवमानस्य ते कवेभिर्दूतं वृणीमह इत्या

त्र्यः स्तानः शक्तं पार्थिवस्य सु रूपकृत्तु मृतय आसुतो र्हे चतश्चिपं मस्य प्रत्ना मन जय मोशन मंत्तं रयं ह्री
 यवं च जरा बोधी यं च सत्रा साही यं वंच परीतो पिं च तासु तमिर्ही ॥ १५ ॥ चंदे ध्यं प्र ते गायत्र स धि प्रो जये म
 यं स्तोम इति पार्थिव मंत्तं कृतं पृष्ठं त्रयोदश परिमादो ब्राह्मण परि कृता इंद मि जाय मती यु म नि धी को म
 स्य भिरुद्धे द मि श्रुता मघ मिति त्रिवृद्धि रो गायत्रं पंच दश रं यं तं रं द क्षिणाः प क्षः सप्त दशं बृहदुत्तरः एक
 विंशं भद्रं पुष्टं तदिदा स भुवनेषु ज्येष्ठ मिति पंच विंश आत्मा राजन यं च विंश मितरं सर्वे वा मदेयं मैत्रावरु
 ण साम त्रिक दुकेषु माहि वो य वा शिर मिति पंच नि धनं वा मदेयं ब्रह्म साम स्वा सुकाले पं परि स्थानो गिरिष्ठा इति
 गायत्रं स्वा शिरं चार्कः पवस्ते द मधे तिस्रः शुभ्ये पुरे जिती वो अंध स इति गौरी वितं च मधु श्रु नि धनं च
 श्यावा श्या धी गवे सूर्य व तीषु कावं मंत्तं यसाय ज्ञी य मग्नि षे म साम कृ त उदय नी योति रात्रो यथा प्राय
 णी यो यथा प्रायणी यः ॥ १॥ इति महा व्रतं ॥ इति द्वितीयः प्रपाठकः ॥ कृ त्ते ज्योति षे मो गौ र्वा र्कं जंभ स्य लो
 के दे ध्यं अव सं दे ध्यं अव सस्य बार्हदु क्यं स्वा सु श्यै तं गौरी वि तस्य श्यावा श्व मुद्गं शी यस्य ना र्मे धं यदिरा
 त्रिः समान मितरं दं सां वत्सरिके णा मि प्र गो प तिं गिरे त्यभिजितो ब्रह्मण आ ज्यं यद्यति रात्रः साम न चस्य

कल्प.

७

लोके श्यावाश्वं प्रमदं हि ष्ठी यदहारिवर्णना मेधं प्रत्यस्मै पिपीषत इति नानदं षोडशिसामरात्रिः संधिः।
समानमितरदं सांवत्सरिकेण विश्वजितः पवस्वेदमध्वेति सत्रासाही यश्रुध्ये यधति रात्रः सामतृचस्य लो
के श्रीं धीगवं ज्योतिष्टोमोति रात्रः षोडशिसामं समानमितरदं सांवत्सरिकेण व्रतस्यानो विश्वा सुहृद्यमिति श्ये
तं ब्रह्म सामगौरी वितस्य लोकश्चोदलं समानमितरदं सांवत्सरिकेण। इति ज्योतिर्गौरायुरभिजिदि
श्वजिन्महाव्रतं। पवस्व वाचो अग्नि योद विद्युत त्पारुचा पवमानस्य ते कवे। अग्न आयाहि वीतय इति
रथं तं रं। त्रीणि बार्हता न्यस्य प्रत्नामनुद्युतमिति गायत्रं चामही यवं च परीतोषिंचतां सुतमिति समंतं च
रथं तं रं च दैर्घ्यं अवसंचयौ धाजयंचायदं सोम इति पार्थमं त्यंबुरुच्च वामदयं च स्वादोरित्या विष्णवत
इति श्ये तं स्वासु काले यदं स्वादिष्ठयामदिष्ठयेति गायत्रसंहिते पवस्वेदमध्वेति सफश्रुध्ये पुरोजिती वो
अंधस इति श्यावाश्वं धीगवे स्सर्ववतीषु कावमंत्यं। यसायसी यमग्निष्टोमसामन्त्रिणं द्वापदं पंच
दश विवृत्या ज्यानि सप्तदशो माध्यं दिनः पवमानो होतुश्च प्राणां पंचदशमित्रा तमं रं विदंशं ब्रा
ह्मणं छंदसिनः सप्तदशमध्वा वाकस्यैक विदंशं आभये एक विदंशमग्निष्टोमवमानं रं। राम

एषैवोत्तरस्य कृतिस्तस्य त्रिवृद्धिष्ववमानं पंचदशान्यामैविषीषतइति नानदं चोऽशिसामरात्रिः संज्ञाने
 पंचविंशं ब्राह्मणं संज्ञिनः सप्तदश आर्भवे एकविंशोऽग्निष्टोमः सप्तदश आर्भवे एकविंशोऽग्निष्टोमः सामतया ज्ञानि
 । आर्भवे तीयं ब्राह्मणं सामयस्ते मदइति गायत्रमौक्ते आर्भवे तीयं गवादुत्तरमायवैरा संज्ञानि ज्ञानं रं वैककु
 भं बोद्धं शीयमित्युक्त्यानि चतुर्विंश आर्भवे एकविंशोऽग्निष्टोमः सोऽय्यः समानमितरं पूर्वैरासस्ता
 मं । इति द्वितीयस्य निर्देशस्तृतीयस्य कृतः ॥ उपास्मै गायतानर उपोषु जातमसुरं पवस्व वाचो अग्निषो
 दविष्णु तत्पारुवा पवमानस्य ते कवे न आयाहि वीतये पुरु रूपा विध्यस्तींद्रमिद्राचिनो बृहदिंद्र
 ग्रीनमो बृहदुच्चाते जातमंधस इति गायत्रं चामहोय वंच पवस्व मधुमत्तम इतीडानां संसार एकस्यां
 प्रतं क्षयीयुषं पत्यं यदुक्त्यमिति यौधाजयंति सषु पुनानः सोमधारयेति यौधाजयंति सषु पुनानः सो
 मधारयेति रौरवमेकस्यां रयं तरंति सषु शिशुं जस्तानं हर्यंतं मजंतीति वामदेव्यं मंत्यं । बृहत्पृष्ठं वामदे
 व्यस्यर्क्षुस्वारं सौपलं आर्भवे तीयं च कालेयं च स्वादिष्टयामदिष्टयेति गायत्रसंहिते परिप्रधत्वं इमं छेति स
 ऋध्वे पुरो जिती वो अंधस इति शपावा आर्भवे तीयं गवादेवैरा संज्ञानि ज्ञानं रं वैककु

कल्प. ८
 ४०
 इहिव्यवमानं पंचदशानि त्रीण्या ज्यानि त्रिवृन्मैत्रावरुणस्याः पंचविंशं ब्राह्मणं षडसिनः सप्तदश गणवा
 कस्य सप्तदश आर्भकः एकविंशो ग्निष्टोमः ॥ ४१ ॥ इति चतुर्थः ॥ उपास्मै गायतानरः पवमानो अजीजनत्पवमान
 स्य कवइममृषुत्वमस्माकं मित्रं वयं हवामहे ह मिद्रि पितुष्यरीयं वामस्य मन्मन उच्चाते जातमंधस इति गा
 यत्रमेकस्यामामहीयवमेकस्याः शाक्वरवर्णमेकस्यां पुनानः सोमधारयेति विष्टं भमेकस्यां कालेयमेकस्यां यो
 धाजयमेकस्यामौशनमंत्यं रथं तं रं च वामदेवं च आर्यं तीयस्य सुसौभरं कालेयस्य वारवं तीयं स्वादिष्ट्याम
 दिष्टयेति गा यत्रं च स्वाशिवां चार्कः पवस्वेन्द्रमघेति सफयास्ये पुरोजिती वो अंधस इति श्यावाश्वां धीगवेकाव
 मंत्यं यज्ञाय स्तीयमग्निष्टोम सामः ॥ प्रथमः सा घस्त्रः ॥ एवैवोत्तरस्य क्लृप्तिस्तस्यैकविंशमग्निष्टोमो भौत्रि
 तीशाक्वरवर्णत्सर्वं स्वार्ं सौपर्णमायास्य लोके चोष्कलं श्यावाश्वात्सर्वं मंडमायास्यं चतुर्विंशं बुत्त
 रोपवमानो त क्लृप्तौ समानमितरं पर्येण समस्तोमं रथं तं रं देर्घ्यं अवसे अंतरैः दधामायासे नृस्यांसः
 हितादुत्तरं जरबोधीयं समानमितरं विश्वजितैकाकेनाग्निष्टोमं तं रं मना तं मरुतं विंशं
 होतुः पृष्ठमेकविंशो ग्निष्टोमस्त्रिवृदितरं सर्वं अत्रण एकविंशमग्निष्टोमवमानं ॥ ४२ ॥ राम
 ८

स्यते कवे निर्वृत्ताणि जंघनम्भिर्बहुवेप तदसंमुत्तामंदं तु रूपाः । सप्तदशो माध्यंदिनः सप्तदशगणान
 कस्यां वाष्णीहस्मेकस्यां शाक्करवर्णमेकस्यां शाक्करवर्णमेकस्यां पुष्पास्म २० ॥ २० ॥ तं वृत्तमनो अजीजन कस्यां ५
 रौरवमेकस्यां योधाजयमेकस्यां मौशनमंत्यं रयंतरं च वामदेयं च बृहच्च कालेयं च परुच्चाते जातमं विगायत्रवा
 षीहरेपवस्वेन्द्रमष्टेति सफोपगवेपुरोजितो वो अंधस इति नानांधी गवेकावमंत्यं यसायस्तीयमग्निष्टोमसा
 मत्रिरुतः पवमाना अग्निष्टोमसामचतिस्य मिस्तिस्मिराज्यष्टानि । १॥ इति श्येनः । उपास्मै गायतानर इत्ये
 कया बहिष्यमानं साद्यस्काण्या ज्यानी प्रायेणो मरुत्वत इति गायत्रं पुनानः सोमधारयेत्पुत्सेधश्चौशन
 मंत्यं रयंतरं च वामदेयं च आयंती यस्यर्चिनिबेधः । स्वा सुकालेयमयारुचा हरिण्या पुनान इति गायत्रपांश्वय
 सायस्तीयमग्निष्टोमसामैकत्रिकस्तोम एकया यतिस्मिः । २॥ इति एत्रिकः । ज्योतिष्टोमं बहिष्यमानमग्नेवि
 श्वेमिरग्निमिरानो मित्रावरुणात्वेताजिषीरतेन्द्राग्नी आगतं सुतमुच्चाते जातमंध इति गायत्रं चाग्रही
 यवं च पवस्वमधुमत्तम इति कालेयं त्वे सोमप्रथमावृत्तवर्हिष इति योधाजयं पुनानः सोमधारयेति रौरव
 मौशनमंत्यं रयंतरं च वामदेयं वाधाहीन्द्रगर्वणं ऐन्दुमिन्द्रायसिंचतेति द्यौतानमारुते स्वादिष्ठयामदिष्ठयेति

गायत्रसंहितेपरिप्रधन्वनदं वक कुदतीनामिति सफ श्रुध्य पर्यविति मरुतां सस्तोमभः पुरोजितीवो अंध
 सइति श्यावाश्वं धीगवे कावमं त्वंदे वो वो इविणे दाइतियसीय सीयमग्निशोम सामत्रि वृद्धिष्ववमानं प
 च दशानि त्रीणि पृष्ठानि षोडशमष्टा वाकस्य षोडश आर्भकः एकविंशो त्रिष्टोमः। ब्राह्म्यस्तोमः प्रथमः एते
 अस्त्यग्निमिंदवो यवं यवं नो अंधसेति पुरस्तात् पर्यायस्य तच्च चतुर्कंचे। आयुष उक्थ्यानि षोडशाः पवमाना अ
 ष्ठा वाक सामाति चैकविंशो त्रिष्टोमो द्यौ च। समानमितं पूर्वण सस्तोममिंद्रायें दो मरुत्वत इति गायत्रं
 वामहीयवं च पवस्व मधुमत्तम इति काले यं त्वे सोम प्रथमा वृत्त बर्हिष इति दैर्घ्यं अवसं पुनानः सोम
 धारयेति सौरव्यौ धा जये शुध्यस्य लोके मरुतां सस्तोमो मरुतां सस्तोमस्य श्यावाश्वं पुरोजितीवो
 अंध सइत्यां धीगवं त्रिवृत्तौ बुत्त रौ पवमानौ समानमितं प्रथमेन ब्राह्म्यस्तोमेन सस्तोमं। ११ इति द्विती
 यत्तृतीयौ॥ अग्नियवतीयत्सर्वस्य प्रातः सवन उच्चाते जातमंधस इति गायत्रं त्रिष्टोमं अष्टमधु
 मत्तम इति काले यं त्वे सोम प्रथमा वृत्त बर्हिष इति दैर्घ्यं अवसं पुनानः सामधारयेति सौरव्यौ धा
 जये वृषाशोण इति मं त्यं बृहच्च वामदेव्यं वाधा हो इगिर्वणं दुमिंद्रायसिंचतेति द्यौता

दिष्टयेति गायत्रसंहिते जरा बोधीयं च स्वाशिरां चार्कैः प्रधन्वनमदं व श्रोत॥ मभः पुरोजिती वो अथ
 र्व्विति महतां सस्तोभः पुरोजिती वो अथ सशति श्यावाश्वी धीः सप्तम्यवर्णं त्राम वि वृद्धिष्ववृद्धं देवो
 वोऽविणो दा इति यत्तायतीयमग्निष्टोमसामदेविवृती स्तोत्रेदं पंचदशसप्तदशोदोत्पत्तिस्तोमः पुर्व्विशेदे च
 तु अत्र त्वारिंशष्टो च त्वारिंशेदे विणवत्रयस्त्रिंशेदे द्वाविंशे ॥ ११ ॥ इति चतुर्थः ॥ अग्न्यासं विपवसे त्रेपा
 वकरो चिषाग्निर्द्वा दिवः ककुदग्न्या याहि वीतये कस्तो जा मिर्जना नामिडेन्योनमस्यो ग्निर्वृत्ताणि जंघ
 नदुत्ते बृहंतो अर्चय इति गायत्रमेकस्यामामहीयवमेकस्यां जरा बोधीयमेकस्यां पाहिनो अग्न एकयेति
 यो धाजयंति स्रष्ट्विनो राजन्नरतिः समिद्ध इति यो धाजयमंत्यं मेनावो अग्निं नमसा कयाते अग्ने अग्नि
 र इति रयंतं च वामदेवं चामाया ह्यग्निमिरच्छानः शीरशो चिषमिति नौ धस काले ये अदाभ्यः पुर
 एतेति गायत्रसंहिते भद्रो नो अग्नि राहुतो मे वाजस्य गोम त इति सफपौष्कले विशो विशो वो अतिथि
 मिति श्यावाश्वी धी गवे समिद्धमग्निं समिधा गिरा गृण इति यत्तायतीयमंत्यं मुपत्वा जामयोगिर इति वा
 य व्यासुवादवं ती यमग्निष्टोमसामा ॥ १२ ॥ इत्यग्निष्टुत्प्रथमः ॥ एषे वो तस्य कृत्तिस्तस्य रेवती शुवा रवंती यम

कल्प.
१०

10

मिष्टोमसामोभौवृताबुद्धरतिजराबोधीयं यौधाजयात्सर्वं रौरवं पोष्कलस्यलोके शुभ्यं रौरवा
श्वस्य यता महीयं यता यतीयस्य कावः समानमितरं पूर्वैर्ण ज्योतिष्टोमास्तोमा अवानो अग्न ऊतिमि
रमिंहि चंतु नो धिय इति पुरस्तात्पर्यासत् च पंच चर्च पाहिनो अग्न एक येति रौरवं तिष्ठुर्देर्धं अवसमे कस्यां
समंतं विष्टारं पंतौ यौधाजयं तिष्ठु समानमितरं पूर्वैर्ण सर्वः सप्तदशः ॥ पवस्त्वं दो वृषा सुत एते अस
ग्र मिंदवः पवमानस्य ते कवे ब्राह्म व्याज्या न्युच्चाति जातमंधस इति गायत्र मे कस्यां मामही यव मे कस्यां जराबो
धीय मे कस्यां पुनानः सोम धारयेति यौधाजयं तिष्ठु स्वा सुनौ धसस्प र्त्वं भावर्तो ब्रह्म साम साम मितरं ज्यो
तिष्टोमे नैष एवोत्तरस्य मध्यं दिनौ रौरवं ज्योतिष्टोम मितरं सर्वं शाक वर्यस्य लोके जरा बोधीयां वषट्
कारणि धनस्य सप्तहं वृहतो वषट् कारणि धनं समानमितरं श्येनेन ॥ १५ इति द्वितीयं तृतीयं चतुर्थः ॥ प्र
जापते रपूर्वं अ बृहस्पति सवश्च इषुश्च ॥ प्र सोमा सो अ धन्विषुः प्र स्ताना सो रथा इवा प्र मृगं प्र पृषोप प्र यंतो
अ ध्वं प्र वो मित्राय गा यत प्र वरं द्राय मा दनं प्र वाम र्चं त्र्युक्षिणो नो सा विष्णवे ॥ प्र सोम दे
व वीतयेति गौं गवं प्र तुष्टवे त्यौशनमं त्वं वामदेयं च मैधाति ॥ च हारायणं च कौमलं च ॥ इत्यु

राम
१०

तइतिगायत्रं चाष्टभार्गवमभिधुमं बृहस्पतः प्रधन्वा सोमः । जयात्पूर्वः सौरवं पोष्कलस्यलोके शुद्धं दद्या
 इति श्यावाश्वौ दले प्रोश्रया सीदिति कावमंत्यं प्रदेवो दासोऽश्वौ । एज्योतिषो मास्तो माश्वानो अर्धश्र
 वसः स्वासुपदिजीवेत्सर्वस्वारः । सर्वत्रिवृतः शान्तिर्वामदेव्यः शान्तिर्वामदेव्यैर्विति सूष्टदेव्यैः । इति
 तृतीयः प्रपाठकः समाप्तः ॥ अत्र आर्यः षिपवस उपास्मै गायता नर उपोषु जातमसुं पवमानस्य ते वयं
 पवमानस्य ते कवेश गधुषु शचीपत इत्यभीवर्तो ब्रह्मसामसमानमितरं बृहस्पति सवेन सस्तोममिमं मे
 वरुशुधीह वस्य लोके हाविष्कृतं जनुषैर्कर्तव्योः सप्तमौष्कलेश्या वाश्वस्यो दलं समानमितरं ज्योतिषो मे
 न । त्रिवृद्धिष्य वमानं पंचदशमितरं सर्वं । अत्र वैश्वदेवः । वारुणप्रघासिकं चैकमहः । कया त्वं न
 ऊत्पापवस्ववाचो अग्रियः पवस्वेदो वषा सुतो वषा सोमघुमाः असि वषा ह्यसि भानुनाग्निं दूतं वृणी
 मह इत्पाज्या न्यस्य प्रत्नामनुद्युतमिति गायत्रं हाविष्मंतं च परीतोषिं च ता सुतमिति समंतं च देधंश्रवसं
 वायास्ये अयः सोम इति पार्थमंत्यं बृहच्च वामदेव्यं च त्रैशो कं च वैश्वानसं च यस्तेमदो वरेण्य इति गाय
 त्रसंहिते पवस्वेदमथेति सत्रा साहीयशुद्धे अयं ऋषारयिर्भग इति श्यावाश्वौ च धर्तो दिव इति दीध

तमसोर्कोत्पोयतायसीयमग्निषोमसामसाकमश्वःसोभमाष्टादःष्टंविबुद्धहिष्पवमानं पंचदशः
 होतुराज्यं सप्तदशमितरः सर्वे राशतिवारुणप्रघासिकं द्वितीयमहः। उपत्ताजामयोगिदउपास्मै गाय
 तानरउपोषु जातमसुरं पवमानस्य ते वयं पवमानस्य ते क्वेश आयाहि वीतयत्त्याज्यानि प्रसोमासो
 विपश्चित इति गायत्रमाश्वमाशुभार्गवं प्रसोमदेव वीतय इति पञ्च गौगवं यौधाजयमौशनमंत्यः
 रथं तं च वामदेव्यं चेदमिदं वतात पशुति योक्तं शुचं स्वा सुकालेयः स्वादिष्ठयामदिष्ठयेति गायत्रं च स्वा
 शिराचां चार्कः पवस्वेन्द्रमधेतिसफोष्कले प्रसुन्नानायां धस इत्यौदलसाध्वे औदलजौ तमेवाका
 वमंत्यं यतायसीयमग्निषोमसामविबुद्धहिष्पवमानं पंचदशः होतुः पृष्ठः सप्तदशं मेवावरुणस्ये
 कविः शमितरः सर्वे रासाकमेधप्रथममहः। इन्द्रायें सोमरुत्वते पवस्व वाचो अश्विनः पवस्वे सो वृषा सु
 तो वृषा सोमघुमाः अश्विन वृषा स्यसि भानुनाग्निं दूतं वृणीमह इत्याज्यानि वृषा पृथग्मास्येति गायत्रं
 च योक्ताश्वं वाजिगं च स्वार्ं च सोपत्तं पुनानः सोमधारयेति अस्तं गसो विपर्ययेति च योक्ताश्वं वाजिगं
 इति पार्थमंत्यं बृहच्च वामदेव्यं च श्येतं च माधुछंदसं च हारायणं च कौत्सलोत्तं च

त्वं ह्यंगदैव्यापवस्वदेधवीतयशतिशंकुसुत्ताने अयं सवः सौभद्रमाष्टादः पुं त्रिवृद्धहिष्पवमानं पंचदश
 तशति याममं तं यस्ताप स्तीयमग्निष्टोमस्तमसाकमश्वः पं द्वितीयमहः । उपत्ताजामयोगिरउत्तरपद
 शः होतुराज्यः सप्तदशं मैत्रावरुणस्यैकविः शंब्राह्मणाष्टः सिनक्षिणापात्राज्याज्याः ॥ द्विती
 यमहरिति ॥ विश्वकर्मरुविषावारुधानोदविद्युतत्पारुचैते अस्त्यमिंदवोरजामेधाभिरीयतश्च
 पवस्वधारयाद्योतादेवो अमर्त्यः पुरुरुणाचिध्यस्ति तमिंदं वाजपामसीयं वामस्यमन्मन उच्चीतेजा
 तमंधसइतिगायत्रं चामहायवं च जराजाबोधीयं चर्षभश्च पवमानो गोधूतं मभिसोमासश्चायव
 इति पौरुमं च गौतमं च तारिंसं च मेधातिथं चोत्सेधातिस्वावाचइत्यंगिरसाः संक्रोशोत्पोरथं
 तरंच वामदेव्यं च आयं तीयं च रौरवं च परिस्तानो गिरिष्ठा इष्टा इति गायत्रसंहितं वारवं तीयं ससुन्वे
 योवस्सनां प्राणाशि शुर्महीनामिति दीर्घं शुध्ये पुरोजिती वो अंधसइति श्यावाश्वं धीगवे निषेधः प्र
 रिप्रधन्वेति वाजरावर्षो पारुचेति नित्यवत्साधत्तादिव इति दीर्घं तमसो कौत्पो यस्ताप स्तीयमग्निष्टो
 मस्तमप्रमं हिष्ठीयं हारिवर्णं नाभेर्धं गौरिवीतं षोडशिसामरात्रिः संधिस्त्रिवृद्धहिष्पवमानं पंच

कल्प

१२

१२
दशहोतुराज्यं सप्तदशमेजावरुणस्यैकविंशं ब्राह्मणाश्चं सिनस्त्रिणवमश्वावाकस्यत्रयस्त्रिं
शमितरं साग्निष्टोमसामैकविंशान्युक्त्या निसृष्टोऽशिकानि पंचदशी रात्रिस्त्रिवृत्संधिक्लृप्ता ज्यो
तिष्टोमः शुनासीयस्य कोऽशिति तृतीयमहः। शुनासीयस्य च निर्देशः। पवस्वेदो वृषा सुत एते अस्थमिं
दवउतमोगोपतिं धियंशामानस्य वानरउपनः स्वनवोगिरउत्ते शुष्मा सईरते पवमानस्य ते कवे
होता देवो अमर्त्यः प्रवां महिषवी अभ्यपमुते समतसि गावउपावतावते पवमानस्य जिघ्रत इति गायत्रं
चामहीयवं च परीतोषिं च तासु तमिति समंतं च दैर्घ्यं अवसंच बाहुदुर्ग्यं च योधा जयं च साकमुत्त इति
पार्थमंत्यं माने ममा अमिष्मेति ब्रह्म सुवामदेव्यमिमा उता पुरुवसो यस्यायं विश्व आर्य
ति श्येतं च कालेयं च पवमानो अजीजनदिति गायत्रसंहिते आसोता परिषिंचत गोमन्नं सो अ
श्ववदिति सफ शुध्ये अभीनोवाजसा तममिति यया वाश्वं धीगवे अंजत इति ययसीय
मग्निष्टोमसाम। इत्युपहव्यः। द्वितीयस्य स्वरसाम् आत्ता नासा विपरिंशं चोत्तमस्य
दक्षमौक्षस्य हाविप्रतं शुध्यस्य सुतानमुद्धरत्युक्ते वेहारायणं च कौशलोत्तमः

राम

१२

५७ उते शुष्मा स ईर त इति पुरस्तात् पर्यासस्य त्वचं च चण्डाखः सिनस्त्रिणवमका वाकस्य त्रयस्त्रिः
 विश्वविदविद्युतत्पारुचैते अस्त्रमिंदवस्तंत्वा नृमणानि विभ्रतं च दशीरात्रिस्त्रिवृत्संधिबुत्त्रिभि
 मित्रं वयं हवामह ईदं वो विश्वतस्य रिताहु वेययोरिदं ममिवा प्ररनो नुम इति क एता त्ता च मानो विश्वा
 सुहृव्यमिति सरोविशीयं ब्रह्म साम जनुषैक च योः सप्तवोऽक्षलेपरि त्पहृयतं हरिमि त्पनुषु प्यवित्रं
 इति कावमं तं मुहुरत्पृष्ठानि समानमितरमानुषैकाहिकेनैते अस्त्रमिंदवस्तंत्वा नृमणानि विभ्रतामि
 ति पुरस्तात् पर्यासस्य त्वचं च चैश्रीयं तीयं ब्रह्म साम संहितस्य लोके मो संवोऽक्षलस्य शुध्यं श्यावा
 श्वस्य यतो यती यं यता यती यस्य ह्यु विशो विशी यमग्निषो म साम समानमितरमा मुषैकाहिकेन
 पर्वस्य बहिष्यमानं स यं तर एष मभीवर्तो ब्रह्म साम मो सस्य लोके स्वाक्षिरामर्कः श्यावाश्वस्य
 यतो यती यं तं नृभिर्त्रय ऊत्पेति वारं वं ती यमग्निषो म साम समानमितरंग वैकाहिकेन गेरीवित
 षोडशिसामविष्मोः शिपिविष्टवती शुब्रहृत्सर्वे सप्त दशाः क्लृप्ती ज्योतिषो मः प्रत्पवरो हृणी यक्लृ
 त्तो भ्यारो हृणी यः ॥ १ ॥ इति ऋतपे पदूणात् वै एपस्तो मती वसुत वाजपेयाः प्रत्पवरो हृणी याभ्यारो ह

लीकोनिर्देशः। वायोऽमुको अयामित इति चः षट्संभार्यो विप्रजित्यः पवस्व वाचो अग्रियोद विधुत त्वरु
 चेतमुत्पं दशक्षिपः पवस्वेदो वृषा सुतउत्ते शुष्मा सरिते पवमानस्यते कवेध स्याप रिक्तो विप्रजिता न्याज्या
 न्युच्चाते जातमंधस इति गायत्रं चामहीयवं च जरा बोधीयं च स्वारं च सैंधुक्षितं परीतो धिं च ता सुतमिति समंतं चरणं
 तं च दैर्घ्यं वसं च देवस्थानं च वरुणसामसौ रवयो धाजये वृषा भोण इति पार्थम्यं बह्वचाम देव्यं च श्येतं च
 कालेयं च यस्ते मतो वरेण्य इति गायत्रमौ सोकास्ता वतं च स्वाशिरं चार्कः पवस्वेदमथेति सफदैवो दासेपुरो
 जिती वो अंधस इति वाध्यं च सोमसाम च त्रासदस्यवं च धीगवं कावमंत्यं यत्तायत्ती यमग्निष्टोमसामा
 नेतं नो अंतम इति सत्रासाहीयं सोभरमुद्धं शीयं दाविंशः पवमानाः पंचदशान्याज्यानि सप्तदशानिष्ट
 षान्येकविंशोऽग्निष्टोमः सोऽव्यः। ॥ इत्यग्निवेचनीयः। राजामेधाभिरीयते तं त्वान्मृगानि विभ्रतमिति पु
 रस्तात्पर्यासस्यत्तचपंचर्चे मेधातिथस्य लोके सदो विशीयं सौरवस्य मेधातिथं च गमः सामपोष्क
 लस्य लोके शुद्धं श्यावाश्वस्य यत्तायत्तीयं चारवं तीयमग्निष्टोमसामासावपरं चोचः चितरमा
 युषे काहिकेना सर्वः सप्तदशः। पवस्व वाचो अग्रियः पवस्व वाचो अग्रियः पवस्व वाचो अग्रियः पवस्व वाचो अग्रियः

वृषास्तोमद्युमां असि वृषासिमानुनापवमानस्यतेकं संभार्योविश्वजित्यः पवस्व वाचो अग्नियोदविद्युतत्प
 तिसमंतं च यशश्चाभीशर्वचयौ धाजयंच वृषाशोण इति धेनुस्यते कवेध सपापरिष्कृतो विश्वजित्यभीवर्तो
 ब्रह्मसामसमानमितरमा युधातिरात्रेणैकविंशं प्रातः सवनं सप्तदशं माध्यंदिनं सतामिदिशं तृतीयस
 वनं सोमस्य सारात्रिकं त्रिवृत्संधिज्योतिष्टोममाज्यबहिष्यवमानं स्तोमाश्चाथयदेवद्विदिवस्यपर्वमहस्ता
 देतत्परा इति दशपेयकेशवपनीयो न्युष्टिदिशत्रयममहच्चापवस्व वाचो अग्नियएषदेवो अमर्त्य एषा
 यायात्परायाते दसं मयोभुवमग्निं दूतं वृणीमह इत्याज्यान्यस्य प्रत्नामनुघुतमिति गायत्रं च हाविष्मंतं वजराबा
 धीयंच भश्चावमानः पशतोषिंचता सुतमिति समंतं दैर्घ्यं अवसमुत्सेधो यं सोम इति पार्थमं त्यं बृहच्च वाम
 देव्यंच त्रैशोकं च वैखानसंच परिस्वानोगिदिष्ठा इति गायत्रं संहिते पवस्वं दमष्टेति सत्रा साहीय विशो विशा
 ये अयं पृषारयिर्भग इति निषेधश्या वाश्वक्रौंच धर्तुर्दिव इति दैर्घ्यं तमसो कौंत्यो यज्ञाय तीयमग्निष्टोमसा
 मज्योतिष्टोमोतिरात्रः षोडशिमांश्चतुर्विंशः पवमानाः पंचदशानि त्रीण्याज्यानि सप्तदशमष्टावाकस्यै
 कविंशानि त्रीणिष्टष्टानि त्रिणवमष्टावाकस्य त्रयस्त्रिंशोऽग्निष्टोमसाम एकविंशान्युक्त्यानि सषोडशिक्वानि पंच

[illegible]

ज्यमाध्यंदिनं तीव्रसुतः पष्ठानि ज्योतिषाम आभवे सत्रस्य धृतिः ॥ ६५ ॥ इति द्वितीयमहः सत्रस्य धृतेः
वारवंतीयेन षड्भिः सा कमश्वस्य षड्भिर्हिरवर्णस्य षड्भिस्तैः ॥ ॥ राजामेधाभिरीयत उते शुष्मास्तरत
समं दीधावतीति चतस्रभिर्वहिष्यवमानं मिद्रायेंदो मरुत्तत इति गायत्रं चामहेरजा चर्षणी यती यस्य
क्षुवारवंती यमग्निष्टोमसामसा कमश्वं हरिवर्णं तैरश्वं गोरीवितं षोडशिसामसमानमितरं पू
र्वेणानुब्राह्मणं स्तोमाः ॥ २॥ इति पुनस्तोमश्चतुष्टोमो च ॥ उपोषुजातमसुरमित्यनुरूपो यत्तदंशमवर्द्ध
यदिति ब्राह्मणं आज्यं पिबा सुतस्य रसिन इत्युत्सेधो ब्रह्मसामजनुषे कर्चयोः सफंच बलमिच्च श्यावा
श्वस्य लोका औदलमंजत इति कावमंत्यं मुद्गरत्पुष्पाणि समानमितरमायुषे काहिकेन सप्तिसप्तदशौ स्तो
मो विपर्यसंप्रतीचीनः स्तोमस्य बहिष्यवमानं यत्तदंशमवर्द्धयदिति ब्राह्मणं आज्यं पिबा सुतस्य रसिन इति नि
षेधो ब्रह्मणसाममौ सस्य लोके बलमित्सफस्य सत्रासाहीयमयं पूषारयिर्भग इति श्यावाश्वकौ चैश्वये
गोराजाप्यस्तविष्यत इति कावमंत्यं मुद्गरत्पुष्पाणि समानमितरंगवै काहिकेनैकविंशं बहिष्यवमानंति
समिहेति राज्यं सप्तिसप्तदशमितरं सर्वं बलमिदो बहिष्यवमानमुभौ पर्यासावमितो गायत्री पुनानः सोमधा

रवेति बृहती ज्योतिषोमेऽग्रं त्वे त्वमिन्द्र यशाऽसीति यशो ब्रह्म साम संहिता दुतं जरा बोधीयं माधीयवा
 द्भृगः समानमितरं प्रथमेन साहस्रेण चतुर्विंशं बहिष्य वमानं त्रिरुतं च दशान्या ज्यानि चतुर्विंशो माध्यंदि
 नः पवमानः सप्तदशैकविंशानि एष्टानि त्रिणवः आर्भव एकविंशो ग्निषोमः ॥ ३॥ उद्भिद्वलमिदावपचिति
 आत्रा साहस्रं बहिष्य वमानं यथा प्रथमस्यामही यवा दुतरमैऽऽसौ परं जरा बोधीयस्वाशिरामर्कः प्राणुष्ट
 भेभ्य उतरं परिप्रधन्वेति द्विषदा सुवारवं तीयं सूर्यवतीषु कावमं त्पऽसमानमितरं पूर्वैर्ण त्रिरुद्वह्य वमानं पं
 चदशऽहोतुराज्यऽसप्तदशैकविंशमष्टावाकस्य त्रिणवो माध्यंदिनः पवमानः ऋदो माः एष्टानि त्रयस्त्रि
 ंश आर्भव एकविंशो ग्निषोम उच्चा ते जातमंध स इति गायत्रं चामहीयवं च जरा बोधीयं च स्वारं च सौ
 परं मग्नेऽश्रुतं योधा जया त्वर्वऽसौ रवं यशा सो लोके श्यैतं स्तादिष्वयामादिव्येति गायत्रं च स्वाशिरामर्कः
 स्वसमानमितरं पूर्वैर्ण ज्योतिषोममत ऊर्ध्वषडूर्ध्वो स्तोमाः षडूर्वी चो ज्योतिषोममाऽऽसौ बहिष्य वमानं मुद्गर
 तिजरा बोधीयऽऽसौ रवं तं सौ रवे च वाजयेयस्य एष्टानि पुरो जिती केऽंस्तना साव परं ॥ ३॥ अथ मेक
 स्याऽऽश्यावाश्च मेकस्यां बृहति स्तुषु समानमितरं पूर्वैर्ण च हारायणं च कौष्मलं ॥ ३॥

त्रावरुणस्य चतुर्विंशो माध्यंदिनः पवमानः सौम्याग्निः शीलिपृष्ठा निपंचां रोवाधीयं माधा ॥
 तदशश्च भव एकविंशोऽग्निष्टोमः ॥ ४४ ॥ इति सर्वस्तोमोपवितीरहोस्तोमो चापुनानि चतुर्विंशो माध्यं
 वंति सप्तुसदो विशीयमेकस्यां संमंतं विष्टारपंतौ योधा जयंति सप्त भावता इन्द्रिद्वलभिराजितीवो
 अंधस इति गौरीवितमेकस्यां माधीगवमेकस्यां श्यावाश्वमेकस्यां बहन्ति सप्तुसप्तदशो माध्यंदिनः
 पवमानः समानमितं ज्योतिष्टोमेन सस्तोममुपास्मै गायतानर इति तचः षट्सं भार्यै वैश्वजित्यः पवस्व
 वाचो अग्रियः पवस्वेदो वषासुतो दविद्युत त्पारुचैते अस्य ग्रमिंदवो वषासोमघुमाः असि वषाह्यसि
 भानुनौ तमुत्पंदशस्तिपः पवमानस्य ते वयं पवमानस्य ते रुवे पुनानः सोमधारयेति बहती समानमितं
 मभिषेवनीयेन सर्वः षड्विंशो याज्योतिष्टोमस्य सामरुत्तोमस्य यद्बहती सवस्य सेंद्राग्न्योः कुलाप
 स्यानुब्रीलणस्तोमाः ॥ ४५ ॥ वषभगोसवमरुत्तोम इंद्राग्न्योः कुलायाः ॥ इंद्रायेंदोमरुत्ते पवस्वेदो व
 षासुतो वषासोमघुमाः असि वषाह्यसि भानुना पवमानस्य ते रुवेर्दलेन्यो नमस्यो यदघस्त उदि
 त इंद्रमिद्राग्निनो बहदिंद्रे अग्रानमो बहउच्चाते जातमंधस इति गायत्रं चामहीयवं चतवाहः सोमरा

कल्प.

१६

16

रणेति समंतं च योधा जयं च वृषा शोण इति पार्थमं त्यं बृहच्चरेव तीषु वामदेव्यं श्येतं च कालेयं च स्वादि
ष्यामदिष्ठयेति गायत्रमो सपवस्वेंद्रमच्छेति सफश्रुध्यपरित्यङ्हर्यतङ्हरिमिति श्यावाश्वधीगवे
सर्पवतीषु कावमं त्यं प्रदेवो दासो अग्निरिति यता यतीयमग्निशोमसामस्वा सुस्त्रा साहीयं नवयदिंदि
यमिति सौभरं स्वा सुमुदं शीयं सर्वः पंचदशः ॥ इतींद्रस्तोमः ॥ पवस्ववाचो अग्नियउपास्मै गायता
नरः पवमानस्य ते कवेभिंदूतं वृणीमह इत्युभया न्याज्या निपुनानः सोमधारयेति सौरवमेकस्यां योधा
जयमेकस्यां दैर्घ्यं अवसमेकस्यां रणं तरंति सषु बृहत्पृष्ठं श्येतस्य स्वर्गं भवतो ब्रह्मसामसमानमि
तरं ज्योतिशोमेन त्रिवृतं च दशौ स्तोमो विपर्यासं स्वा सुश्येतं संहिता दुत्तरं जरा बोधीयं श्रुध्य
स्य लोके विशो विशीय मां धीगवा उत्तरं सोमसामाथर्वणं वा। समानमितरे प्रथमेन साहस्रेण दे
विवृती स्तोत्रे देवा दशे पंचदश सप्तदशो दे एकविंश नवदशो दे चतुर्विंशो दे त्रिण्ये ॥ अतींद्राग्न्यो
स्तोमो विद्यनाद्यश्चापवस्ववाचो अग्नियउपास्मै गायतान ॥ पवमानस्य ते क
सेमित्रं वयं हवामहे समस्य मन्यवे विशस्नाह्वे यवो मि प्रतं पीरुषं सुखं यदुक्ते ॥

राम
१६

बृहत्पोगीयंत्रं तिस्रश्चामहीयवमेकस्यामैऽसौ पत्नी मे वै कस्याऽसत्रासाहीयमेकस्यंतं चकालेयं च स्वाऽ
 समंतमेकस्यां स्यंतं तिस्रश्च धयदि मे पवमान सो दसी त्वेति एकस्यामयमिति श्यावाश्वं प्रत्पव
 हञ्च वामदेयं च तदिदा सभुवनेषु ज्येष्ठमिति श्येतं स्वासुकालेयं स्वादिष्ठयोमस्य साहीयं यंत्रं तिस्र
 षु संहितमेकस्याऽस्वाशिरामर्क एकस्यां पवस्वेन्द्रमर्धेति सफविशो विशीये पुरो जिती वो अंधस
 इति गौरी वितमेकस्यां निषेध एकस्यां श्यावाश्वमेकस्यामां धीगवंति सधुमधुश्रुत्रिधनं तिस्र
 सुमन्मावस्वीरंती स्नरीति वारवंती यंति सधुका वमंत्यं यत्तायत्ती यमग्निष्टोमसामदेविवृती स्तोत्रे दे
 वादशो देपंचदश सप्तदशो दे नवदश चतुर्विंशो दे चतुर्विंशो दे विंशो दे त्रिणवा दिति द्वितीयो वि
 धनः। श्येनमाज्यवाहिष्यवमानमर्षा सोम घुमत्तम इति गायत्र वाष्वाहरे पुनानः सोमधारयेति वैय
 श्वमेकस्यां वषट्कारति धनमेकस्यां रौरवमेकस्यां योधा जयंति सधौ शानमंत्यं रथं तं च वामदे
 यं च सप्तहं चकालेयं च यत्तायत्ती यमग्निष्टोमसामदेविवृती स्तोत्रे दे वादशो देपंचदशो दे एकविंशो दे च

कल्प. तुर्विंशे द्वित्रिणवे पवस्वे दो वषासु तो पघ्न्य वते मध इति पुरस्तात् पर्याप्तस्य त्वचे उद्धरति सत्रासाहीयं धुंते जि
 १७ तीवो म्रंध स इति नानदमे कस्यां तस्यामे वां धीगव ऽश्या वाश्वमे कस्यां सामे कस्यां त्रपाणो यदि तीये प्रम
 हिष्ठा यमो पगव मुद्धः शायं महानाम्यः षोडशिसामानमितरं एवेण सर्वः पंचदशः क्लृप्तो ज्योतिष्टोमः शां
 त्यर्थः शां त्यर्थः ॥ इति संहं सक्रौ ज्योतिष्टोमस्य शां त्यर्थस्य च निर्देशः ॥ ५ ॥ इति पंचमः प्रपाठकः स
 माप्तः ॥ इत्येकाहः समाप्ताः ॥ ६ ॥ क्लृप्तो ज्योतिष्टोमोतिरात्रो षोडशिको यदि वा षोडशिको मानहानिक्यां
 रात्रौ पन्यं पन्यमित्सोता इति श्रौतकक्षं देवोपासः हो वषामकोत्सस्य लोक आष्टादष्टा मात्वा विशंति
 दव इत्येतासु समानमितरं सात्रिक्या सर्वस्तोमस्योपवीती प्रतिपत्वा सुश्रैते तं परिस्वाना भवाय स
 हिता दुत्तरं जरा बोधीयं मां धीगवा दायवर्णं समानमितरं प्रथमेन साहस्रेण तस्य ज्योतिष्टोमोतिरा
 त्रः षोडशिको मानत्यो र्यामस्तृतीयस्य सहस्रस्याज्य बाह्व्य वमानं जरा बोधीयस्य चोत्सस्य मुद्धरत्या
 यवर्णं परिप्रधत्वेति स्वर्वत्रिधनं सौहविषं समानमितरं पुष्टै रवैश्वजितानि कौचै रभ्यां
 पुब्राह्मणमतिरिक्तस्तोत्राणि नवसप्तदशस्यामहीयवां रपवस्वमधुमत्तम इति

स आ य क इति जनित्रं परिप्रधन्वेति सप्तः समानमितरं ज्योतिषो मेनातिरात्रेण षोडश इति सत्रासाहीयं पुनः
मस्य साविषुवतस्तस्याः सप्तदशान्युक्थान्यषोडशिकोतिरेकः कृते गो आयां त्रयाणां यद्विज्ञेयं मि
जितौ या बृहस्पतिस्तस्य सैकस्तोमानां प्रथमस्तस्यै ज्योतिषो मातिरात्रः षोडशमात्रे इति ज्योति
षो मातिरात्रस्य च निर्देशः। आहीनि कीरात्रिः सर्वस्तोमातो योमानवसप्तदशो विषुवानगौरायुर्विष्व
जिदभिजितौ एकस्तोमानां च प्रथमः। गौराज्य बहिष्यवमानमिंद्रस्तोमस्य माध्यंदिनः पुनानः सोम
धारयेति बृहती स्वासु श्येतः समानमितरं प्रथमेन साहस्रेण तस्य ज्योतिषो मातिरात्रः षोडशमात्रे
स्तीव्रसुत आज्य बहिष्यवमानं मध्यंदिनं च समानमितरं प्रथमेनैकस्तोमेन प्रतीचीनस्तोमस्य बहि
ष्यवमानमभिजितो गायत्री ज्योतिष उत्तरस्य बृहती समानमितरं द्वितीयेनैकस्तोमेन षोडशीः षोड
शिनो तु ब्राह्मणं वा ये व्युष्टिदिरात्रस्याहनीते आगिरसदिरात्रस्योत्तरादह्नः ऋषभजरा बोधीये उद्गरति
समं तदैर्घ्यं वसेत्यंतरा पर्वणाः संहिता उत्तरं जरा बोधीये विशो विशीयस्य लोके शुभं पागिरस
दिरात्रस्य फकीसा चैत्रस्य तस्या आयुष उक्थानि पवस्व वाचो अग्रियः पवस्वं दोरणा सुत आतेद

कल्प.
१८

१४
संमयो भुवः शुध्यस्य लोके जग बोधीयं नाभे र्धो प्राविमुपयं त्यययदे वादिदिवस्योत्तरमहस्तादेतच्चैत्र
रथस्याहवीते कापि वनस्य त्रिवृतं च दशो ग्निष्टोमः सर्वमहरा युरतिरात्र उत्तरं ॥ इति द्वितीयात्पत्तीपचतुर्थी
श्रे कस्तोमाः ॥ अंगिरस चैत्ररथ कापि वना अक्षिरात्राः ॥ आमिह विरक्तस्य प्रथमस्याहः प्राज्य बहिष्यवमा
नं मध्यं दिनं अरयं तरं स्वारं च सौ प रं श ग्ध्यषुश चीपत इत्यभीवर्तः स्वासु कालेयं स्वादिष्ठयामदिष्टये
ति गायत्रं च स्वाशिरां चा कोयाप वस्वदेवपुः पवते हर्यतो हरिरिति सफा सारे प्रसुन्वानायां धस इत्यौदलं
वर्तनिधनं चाज्यदोहमभिप्रियाणीति वैरवानसमं त्यं यज्ञायसीपमग्निष्टोमसाम ॥ इति गर्गविराजस्य
प्रथममहः ॥ उपोषुजातमसुरं दविद्युत त्यफचाप वस्वेदो वषा सुतो राजामे धामिरीयत इषेप वस्वधास्या
कथाते अग्ने अंगिरः पुरु रूणा चिध्यस्ति तमिंद्रं वाजयामसीयं वामस्य मन्मनोस्प प्रतीमनुद्युतमिति
गायत्रं चामहीयवं चाभिसोमास आयव इति जो तमं चातरि सं चदैष अवसं चद्रिं गगं गायः सोम इती
निधनमाज्यदोहं मं त्यं स्वासु वामदेयं मोषुत्वा वाद्यत अने क्रि गपत्रपार्श्वमसौ ॥ इति त्रयोविंशोऽध्यायः ॥
तनि आयंती यस्य स्रु संकृति यस्ते मदे वरेण्य इति गायत्रं वीग्ने आ कोमिद्युमं बृहद ॥ १८

दतेति वा च प्रसामशोक्तं च पर्यचित्वां धीगवं मिश्रमस्येमुपातवदति यत्तापसीयं प्राप्तिरंमहस्तदेतं चैवं
 विशोविशीयमग्निष्टोमसामस्वास्वायुषउक्थ्यानि॥४॥ इतीममहः॥ पवस्व वा॥ इति द्वितीयतत्ताग्रम
 त्पेषधियायात्यएव्याहोतादेवो अमत्यो मित्रं वयं हवामहे महां इंद्रो यश्चो जस्रश्च अमावहउच्चाते
 जातमंधसइति गायत्रं गोष्ठं च जरा बोधीयं वरुषमश्रपवमानः प्रतं पीयषं पर्यं यदुक्थ्यामित्युत्सेधः परी
 तोषिं च तासु तमित्याभीशवमाप्यर्वणं पश्चिन्निति स्त्रावा च इति लिधन गायत्रं च हाविष्मत्तं च ससुनेयो वस्त्रां प्रा
 णाशिष्मुर्महीनामिति दीर्घश्रुध्ये अयं पृषारयिर्भगइति निषेधश्च श्यावाश्वं च कौंचं च यत्तापसीयं वपरिष
 धन्वेति वाजरावर्यो यारुचेति नित्यवत्साधर्तादिव इति दीर्घतमसोर्कोत्थो वारवं तीयमग्निष्टोमसामस्वासु
 ज्योतिष्टोमोतिरात्रः षोडशमान्॥५॥ इति तृतीयमहः॥ पवस्व वाजसातपइतिति स्त्रोनुषुभश्च तस्त्रो गायत्रीः
 करोति पज्रयौ धाये अंतरा गौंगमौ दलाज्यदोहे गौतमः समानमितरं प्रथमेनाकागर्गविरात्रस्योपास्मै
 गायतानरउपोषु जातमसुरंदविद्युतत्पारुचेते अस्त्रुमिंदवो राजामेधाभिरीयते वृषासोमं घुमां असीषेप
 वस्वधारयाभिसोमास आयवइति गौतममंतरि संदैर्घश्च वसंत ए कर्चाः संतनिति सषुषु पौरुमं गायत्रां च मे

कल्प.

१६

19

धाति यंत एकर्चा द्विहंकारंति सृष्टुमहानाम्यश्रवामदेवं च पार्थुरश्मं च श्रायंती यस्य स्रंसं कृति समानमित
रं मध्यमेना नूगर्गविरात्रस्य पवस्व वाचो अश्रियः पवस्वे दो वृषा सुतः पवमानस्य ते कवे गायत्रा उत्तरे च त्वा
एकर्चा दुत्तमं च बार्हति मनुषु मित्रय एकर्चा उत्तमं त्वे समानमितरं मुत्तमेना नूगर्गविरात्रस्य। अश्रय
श्वमेधविरात्रः। प्रसोमा सो विपश्चित इति गायत्रमेकस्यां माश्वमेकस्यां जरा बोधीयमेकस्यां प्रसोमदे
ववीतय इति गौगवमेकस्यां पज्रमेकस्यां योधा जयमेकस्यां मोशनमौपगवमष्टादंष्ट्रं प्रत्यस्मै पिपीषत इ
ति नाददं बोऽशिसामरात्रिः संधिः समानमितरं प्रथमेना नूगर्गविरात्रस्यो योषुजा तमसुरंद विद्युत त्पारु
चैवे पवस्वधारया पथ्य बिति श्यावाश्वमिंद्राय सोमपातव इत्यां धीगवं पवित्रं त इति यता यती यमं त्यं मुदं
शीयस्य लोके तैरश्वमुदं शीयं बोऽशिसामरात्रिः संधिः समानमितरं मध्यमेना नूगर्गविरात्रस्य प
वस्व वाचो अश्रियः पवस्वे दो वृषा सुतः आतेदं संमयो भुवमुदरति जरा बोधीयमेकस्यां प्रसोमदे
दश्रप्रतिलोमं बार्हता न्ययं पवारयिर्भग इति दीर्घतमसु श्रार्कः क्रौंच च धर्ती। क्रौंचोऽपि मं संत्यं
समानमितरमुत्तमेना नूगर्गविरात्रस्य। अश्रयैः विरात्रः। संवत्सरस्य विषुवतो बो

१६

सावाश्वादुत्तरे सोमसामं च रोहितकूलीयं च पवस्वेदमेच्छेति मुफाक्षारे समानमितरं
त्रस्पवषासोमधुमां असिरवषासिभानुनेते सोमा अग्निप्रियं सोमः पुनानो
इति पुरस्तात्पर्वासस्याहस्तावादुत्तराण्याशुप्रभती निषददिहिंकारादुत्तराण्याधिप्रचमधातिथं च को
रुहन्मनमग्रे रकोदुत्तराणिसरूपप्रभती निचत्वादियता यती यात्स्वाण्यासितं च कौत्सं च शुद्धाशुद्धीयं च
रयिष्ठं समानमितरं मध्यमेनाङ्गागर्जत्रिरात्रस्यादिष्टादकोदुत्तरात्रमादकः अतुरः षडर्चानुपारत्यातेदसं
मयोभुव इति पर्वासिक्लषभात्पावमानादुत्तराणिसुरूपं चादरस्य चैतानां संसारः स्वार्चं सैंधुक्षितं पञ्चि
नउत्तराण्यर्कपुष्पं कौत्मलबहिषं देवस्थानं हाविष्मतादुत्तराणि शांमदप्रभती निचत्वादियता यती
यादुत्तरं यद्वाहिष्णीयं समानमितरं मुत्तमेनाङ्गागर्जत्रिरात्रस्यादिष्टादकोदुत्तरात्रमादकः अतुरः षडर्चानुपारत्यातेदसं
त्रस्पप्रचमोत्तमे अहनीते अंतर्वसोऽपोषुजातमसुरंदविद्युतं त्पारुचापवस्वेदोवषासुतोराजामेधा
मिरीयत एते अस्य मिंदोवषासोमधुमां असिरवषासिभानुनेषे पवस्वधारणाय देवधं सोमपव
मानस्य मध्यममहस्तदेतत्तस्य त्वचलुत्तं आर्भवो यांतर्वसोः प्रथमा सा परा कस्य वषासोमधुमां असि

कल्प.
२०

२०

वृषाह्यसिभानुनेतिपुरस्तात्पयासस्याहरत्यामहीयवापुत्तराशुभार्गवंमार्गीयवंचाग्नेरकीदुत्तरेसुस्तपभा
सेयस्तायसीयात्पर्वेआसीतकौत्सेसमानमितरंमध्यमेनाकागर्गत्रिरात्रस्यबुधेरुत्तरस्याकोवहृष्य
वमानप्रथमचदेवछंदोमपवमानस्योत्तममहस्तादेतत्तस्यशशकल्कुत्तावृहतीवृती॥५॥इत्थंतव
सुपराकेत्रिरात्रौ॥इतिषष्ठप्रपाठकःसमाप्तः॥उपास्मैगयतानरोबध्वेनुसतवसेप्रयजावोनभूर्ल
यआशुर्षवृहन्मतेपवमानस्यतेकवेनआयाहिबीतयइत्याज्यानिप्रसोमासोविपश्चितइतिगा
यत्रेचाश्वस्तंतवजराबोधीयंचाशुभार्गुवंप्रसोमदेवबीतयइतिपञ्चगौर्गवंवीधाजयमौशनमंत्यंरं
तरंचवामदेव्यंचनौषधंचकालेयंचस्वादिषुयामदिषुयेतिगायत्रसंहितेपवस्वेन्द्रमद्येति सप्तपौष्
लेप्रसुन्वानायांधसइत्यौदत्तं गौतममकृपारंमभिवियाणीत्यर्द्धेऽपदस्तोभोंत्योयस्तायसीयमग्निं
मसामा॥इतिचतुरहस्यप्रथममहः॥पवस्ववाचोअग्निःपवस्वेदोवृषासुतोवृषासोमद्युमांश्च
सिंवाह्यसिभानुनासोमःपुनानोअर्षतिपवमानस्यतेवयमग्निंदूतंवृणोमिह॥इति॥॥॥
षापवस्वधारयेतिगायत्रंचहाविष्मंतंचाजिगंचस्वारंचसोपलंपुनानःसोमधं॥॥॥
तरादैर्घश्चवसंवृषाशोणइतिपार्थमंत्यंवृहच्चवाग्देयंचश्येतंचमाधुच्छेदसंचयता

राम
२०

इति गायत्रं च स्वाशिरं चार्कस्त्वं ह्यंगदैव्यपवस्व देववीतयेति शंकु सुताने अयं पृषारयिर्भूतः स्यात्कीर्वाणो हि वै
 वृषामतीनां पवत इति चतुरिडः पदस्तो भो त्वो यता यती यमग्निष्टोम सामो शनः सो भूती वृती ॥ इति ॥ ५ ॥
 यः ॥ ६ ॥ विद्युत त्पारुचैते अस्त्रमिंदवो राजामे धामिरीयते अस्त्रमिंदवो राजामे धामिरीयते ॥ ७ ॥ प्रवाजिन ए
 तसो मा अग्निप्रियमिवे पवस्व धारयाग्निनाग्निः समिध्यत इत्याज्या न्युच्चाते जातमंधस इति गायत्रं सुध्वक्
 वैष्टं भमैः ५ ॥ सो पणं ममि सो मा स आ यव इति गो तमं चांतरि सं च मे धाति यं च दिहिं कारं च तिस्रो वा च इत्यंगि
 सः सं क्रौशो त्वो भित्वा वृषभा सुत इति रयं तरं कस्तमिंद्रत्वा वसविति वामदेवं आ यं ती यं च रोरवं च तिस्रो ना
 च उदीरत इति गायत्रं चाग्ने आर्क आसो ता परि बिं चत सरवा य आनिषीदते ति वा च अस्मामशौक्तं च सुता सो
 मधुमत्तमा इति त्वाष्ट्र सामनी स्वारे अंतसंधी गवं पवित्रं त इति षडिडः पदस्तो भो त्वो यता यती यमग्निष्टोम
 सामा युष उक्थानि ॥ इति तृतीयः ॥ पवमानो अजीजन देव देवो अमर्त्य एष धिया यात्य एव्याते दक्षं मयो भुवं हो
 ता देवो अमर्त्यो यदद्यस्सस्स उदिते महं इंद्रो य अजसे यं वामस्य मन्मनोस्य प्रत्नां मनुद्युतमिति गायत्रं माम
 हीयवः सन्नासा हीयं परीतो बिं चता सुतमिति वाथर्वणं चाभीशवं चोत्सेध आ यः सोम इतीह वक्षा सिष्ठं मं त्यं

कल्प.
२१

२१

यजायथाश्रय्येति बृहदेदमध्वोर्मादंतर इति वामदेव्यं त्रैशो कंच समंतं च परिस्वानो गिरिष्ठा इति गायत्रं च
 गोष्ठं च स सुन्वेयो वस्त्रां प्राणा शिशुर्महीनामिति दीर्घवारवंती ये पुरोजितो वो अंधस इति निबध श्रया
 वा अंधं च परिप्रधन्वेति दीर्घतमसोर्को धर्ता दिव इत्येषः पदस्तोमो त्यो यस्तो यस्तो यमग्निष्टोमसामसाकमश्वं त्रै
 ककुभं नामेधं गौरीवितं षोडशिसामरात्रिः संधिः । ४१ इति चतुर्थः उपोषुजातमसुरामित्यनुरूपो नोध
 संब्रज सामसुतानस्य लोके पौष्कलं प्रसुचानायां धस इत्यौदल गौतमे समानमितरं प्रथमे नाकाभि
 ल्लविकेनाजिगकौ चे उद्धरति स्वे उल्लिक्क उभौ स्वा सुयामः समानमितरं द्वितीये नाका चतुर्वीरस्य स्त
 तप्रवाजिन इत्युद्धरत्यग्नेरकादुत्तरमेडः सिंधुक्षितमभ्यासवतस्त्वाष्ट्री साम्रो लोके त्रिणिधनं त्वाष्ट्री
 सामस्कस्वरिष्टः समानमितरत्तृतीये नाका चतुर्वीरस्य वारवंती यस्य लोके श्रुध्यं विपरिहरत्यानुष्टुभे द्विप
 दासु वारवंती यं दीर्घतमसोर्को त्रयः समानमितरमुत्तमे नाका चतुर्वीरस्य । ५१ इति जाग्रज्जिह्वं । या जामद
 ग्नस्य प्रथमा सा सः सर्पस्य नवर्चसो परेऽद्धरति परीतोषिं च ता सुतमिति बार्हदुक्थं च । ६१ इति जाग्रज्जिह्वं । या जामद
 मानमितरं द्वितीये नाका जामदग्नस्य द्वादशाहिकस्य तृतीयस्याह आज्यबहिष्यवमाने । ७१ इति जाग्रज्जिह्वं । या जामद

रंतृतीयेनान्हाजामग्नस्योद्धरतिपर्यासं ब्राह्मणायत्रीधुनानः सोमधारयेति बहती नोष्णताऽत्पदं वायं वीं
 पुरोजितीवोऽंधसदिति निषेधः यथा वा श्वं त्वाष्टी सामाहतिदिपदादिधंसः समाधसदिति नोष्णताऽन्हाजा
 मग्नस्य। इति वासिष्ठश्चतुर्हः। प्रसोमा सोविपश्चिति गायत्रमेकस्यामाश्वमेकस्यागरावोधीयमेक
 स्यां प्रसोमदेववीतयदिति यौधाजयंति सषु समानमितरं प्रथमेनान्हासः सर्पस्य पुनानः सोमधारयेत्यायास्ये
 समानमितरं द्वितीयेनान्हासः सर्पस्य संधुसितां धीगवे उद्धरति समानमितरं तृतीयेनान्हासः सर्पस्य जरा
 बोधीयवारवंतीपे उद्धरति दिपदातिधंसश्चपरीतोषिचता सुतमिति पृथ्वाभीशवमाप्यर्वणं ज्योतिष्टोम्य
 नुष्टुपसमानमितरमुत्तमेनान्हासः सर्पस्य। शवे श्वामित्रोद्यहोजरावोधीयस्य लोके सोमसामस्वाशिरा
 मर्कस्य मौक्षः सोमरस्योपगवं द्वादशाहिकं तृतीयमहर्वै रूपस्य लोके रथं तरं पष्ठोहस्याग्नेरर्को गौरी वि
 तस्पत्वाष्टी समानस्येतस्य अहस्याभ्यासं ग्यः स्वादिष्ठयामदिष्ठयेति गायत्रसः हिते तच्च योर्गैतमंतच्च प्रा
 सितं तच्च वाचश्च सामशौक्तं च तच्च योः॥ इति देवपंचरात्रस्य त्रीण्यहानि। पवमानोऽप्रजीजनत्पुनानोऽक्रमी
 दभिप्रयजावोनभ्रण्यिआश्रुरर्षबहन्मते हि चंतिस्समुत्तयो मिर्वृत्राणि जंघनदिति होतुराज्यं स्वान्यु

कल्प. तत्राणि पवस्वदससाधन इति गायत्रमदारस्य त्रसाहीयं चतवाहः सोमरादो त्यष्टादंष्ट्रमाभीशव
 २२ स्वः एष्टमांगिरसमुहुवा अस्येति वासिष्ठमंत्यं बृहच्च वामदेव्यं च त्रैशोकं चष्टिन्नचपरिप्रियादिवः कविरिति
 गायत्रं स्वाशिरामर्को बृहद्भादजां चंदं गदैव्यसोमः पुनान ऊर्मिलेति बृहत्क्रोशोपुरोजितो वो अंधस
 इति नानंदं त्वाष्ट्रसा मा पर्वणं प्रोप्रासीतिलौशमंतं यज्ञायस्तीयमग्निष्टोमसामसैंधुक्षितं सोमरमुष्टं शी
 यं एति चतुर्थमहः पवमानस्य विश्वजिदस्य तत्र वाजिन एष देवो अमर्त्य एष धियाया त्पण्याते दसं
 मयो भुवं होता देवो अमर्त्यः पुरु रुणा चिध्यस्त्युतिष्ठन्नो जसा सह यत्तस्य हि स्य कृत्विजा स्य प्रत्नामनु
 द्युतमिति गायत्रं चामहीयवं च जरा बोधीयं चर्षभश्च पवमानः परीतो विं चता सुतमिति वामं चमानवं च
 नृपं चोत्सेधश्चायं सोम इतीह वदसिष्ठं मंत्यं रथं तं च वामदेव्यं चश्चायं तीयं च वैयश्वं च परिस्वानो
 गिरिष्ठा इति गायत्रं गोष्ठं वारवं तीयं स सुन्वेपो वस्तुना प्राणा शिशुर्महीना मिति दीर्घश्च सोमाः
 पवंत इति श्यावाश्वांधीगवे निषेधः परिप्रधन्वेति वाजदावयायारुचेति नित्यवो गोमर्त्यं इति दीर्घ
 तमसोर्को त्यो यज्ञायस्तीयमग्निष्टोमसामचातुर्वीरोति रात्रिः षोडशिमान् ११ इति पंचमहः एष एष्टमांगिरसो

यो देवानां पंचरात्रस्य रभ्यासक्तः पुनर्जरा बोधीयः स्वि लोकमे निचतुर्थी दृक् उत्तरं ऽ षट् च ऽ सत्रा साहीयं मा
 भीशवं वृहद्गारुजा जमा चर्वणं ता न्युद्धरति पवमानस्य विश्वविघत्सो मचित्रमुख्यमसृष्टत प्रवाजिन उते
 शुष्मा स ईरते आते ऽ स्रं मवो भुवमिंश ग्री पुवामिमह्यै शग्रमभ जरा बोधीये उद्धरत्युत्सेधस्य लोके स्त्रि
 णि धनमसा व्यः शुर्मिदा येति गायत्रं च गोष्ठं च पवस्व वा जसा तय इति श्यावा श्वां धीगवे उद्धरति द्विपराति
 ष्च ऽ सः समानमितरमुत्तमे नाका देवानां पंचरात्रस्य ज्योतिष्टोमो ग्निष्टोमो गौरुक्थ्यो महाव्रतं गौरुक्थ्य आयु
 रतिरात्ररेकाह कृत्वाः ॥ ११ ॥ इति पंचरात्रदीपव्रतमध्ये ॥ एष्यः षडहः समूहो वा व्यूहो वा समूहस्त्वेव तस्योपास्यै ग
 यतानरु उपोषुजात मधुरं पवमानस्य ते कव इति प्रथमस्यानो बहिष्पवमानमौदलमासितं चाष्टासामा वि
 कृतं चतुर्थमहत्त्वाष्टी सामकौ चमेते स्वराः षष्ठस्य गौरी वितपुत्राश्रविमुष्यंतीति यदि व्यूहो य समूह
 एतदेव प्रथमस्यानो बहिष्पवमानमेते स्वरादितीयस्यानो वृषाणोरा इति पार्थम्यं पंचमस्यानः पार्थस्य
 लोक आकूपारं यन्नवमेह निसां वत्सरिकः समूह उत्तरस्य अहस्या विष्णुता वरुह्यः सर्वस्य षडहस्यैष ए
 व अहोयकृत्तनां यथा व्यूहोत्तीयस्यानो वैरूपस्य लोके रथं तरं सुता सोमधुमत्तम इति त्रीणि त्वाष्ट्री

कल्प.

२३

२३

सामान्येऽं मध्ये स्वारे अभितो ब्रह्मति सृष्टुज्योतिर्गौरपुरतिरात्र एकाह कृत्ता एष एव पंचाहो यक्रुत्तनां समूहो
भ्यासतो ब्रह्मपंतदृष्टः प्रथमस्याहः स्वादिष्टार्थवीयादितो यस्याहो वासिष्ठमंत्यं स्वस्यानेपार्थं चतुर्थ
स्याह प्रणयवस्योपदिष्टाहृद्गारजाजमांधी गवस्यशुक्राशुद्धीयमुदरतिषोऽशिनं पंचमस्याहः संसनि
न उपदिष्टादेऽं च सैंधुक्षितं गोष्ठं च विज्वाजिदतिरात्रः ॥ १२ ॥ इति क्रतुषडहायुष्मामष्टव्यावलंबाः षडहाः ॥
एष एव षडहो यक्रुत्तनां समूहो वा व्यहो वा समूहस्त्वैवैकाहकं व्रतं तस्य ज्योतिष्टोमोतिरात्रः षोडशिमा
नेष एव षडहो यक्रुत्तनां समूहो वा व्यहो वा समूहस्त्वैव सप्तदशव्रतं तस्योपास्मैगायतानरपवस्ववाचोस्ववा
चोऽग्निषोडविद्युत्तत्पारुचोते शुष्मासईरते पवमानस्य ते कवशति बहिष्यवमानमुत्तरे गायत्र्या उदरतिष
र्वै अनुष्टुभः समानमितरं षोडशव्रतेन तस्य स्तोमात्वयान्युक्ष्यान्येकविंशः षोडशेष एव षडहो यक्रुत्त
नां समूहो वा व्यहो वा समूहस्त्वैवं सप्तमपवमानं व्रतं तस्य पवमानस्य ते वयमिति चतुक्रचस्य लोकेत
चं विपरिहरति सत्रासाही यजराबोधी ये आशुभा गर्वभागी यवं च सौमित्रैश्चैतं च योधा जया दुत्तराणि
बार्हदुक्ष्यं च दैगतं दम्यैरुहन्मनः स्वाशिरामकी दुत्तराणि शामदप्रभृतीनि च त्वार्कधी गवा दुत्तरा एवाकू

२३

पारं च साधुं स्वासुधर्मस्त्रमानमितरं प्रथमेन व्रतेन स्नातृश्रुतिकेणैव एव षडहो यकृत्तनाऽसमलो वायुलो
 वा समलुस्तेव तस्याभ्यासक्तः पंचाहो यथा एष्या वलंबे चतुर्थस्यानृ एकविंशानोऽशी पंचमस्यानृः पा
 र्थस्य लोक आकूपां चात्रेयं वेति यदि समलो यथा दिव्यरुश्चतुर्थस्यानृः शुद्धाशुद्धी यस्य लोक आकूपा
 रं पंचमस्यानृः पार्थस्यात्रेयं पार्थवैवर्धं दोमवतो व्रतस्य बहिष्पवमानं सप्तदशं व्रतमितरं ज्योतिष्ठा
 माग्निष्टोमो गौरुक्थ आयुरुस्थो भिजिदग्निष्टोमो विश्वजिदग्निष्टोमः सर्वजिदग्निष्टोमः सर्वस्तोमोति
 रत्रैकाहकृतीः ॥ ११ ॥ इति सप्तऋषीणां प्रजापतेर्धदोमवां जमदग्नेरिंद्रस्य चैते पंच सप्त रात्राः । या देवा
 नां पंचरात्रस्य प्रथमा सा जनकसप्त रात्रस्यानभ्यासक्ता द्वितीयस्यानृः स्तोत्रियानुरूपौ पर्यास्तो वृषाप
 वस्वधारयेति गायत्रं ५ हा विष्मत्तमाजिगंत एकवाः पुनानः सोमधारयेति त्रिणिधनमायास्यंति सृष्ट
 मोक्षस्य लोके स्वाहो रामर्कवपगवस्यसौभरऽसमानमितरं द्वितीयस्यानृ देवानां पंचरात्रस्य तृतीयस्या
 नृः स्तोत्रियानुरूपपर्यास उच्चाते जातमंधस इति गायत्रं च सुध्वक्वैष्टुभऽस्वारऽसौपर्णत एकवीं अभि
 सोमास आयवर्षं तदिसंति सृष्टुमहावैष्टुभस्य लोके आयंतीऽसमानमितरं तृतीयेनानृ देवानां पंचरात्रस्य

कल्प

२४

चतुर्थस्यानक्तोविषानुरूपोपर्यासः पवस्तदससाधनइतिगायत्रमसारस्यत्सवासाहीयंतएकचोस्तवाह
५स्तोमसारणोतिस्वः८४मांगिरसंतिष्ठुस्वाशिरामर्कस्यलोकेगोष्ठत्तंलौशस्यदीर्घतमसोर्कःसौभ
रस्यत्रैककुभंसमानमितरंचतुर्थेनाकापंचशारदीयस्यविश्वजिन्महाव्रतंज्योतिष्टोमोतिरात्रःषो
डशिमानेकाहकृताः॥४॥इतिजनकसप्तरात्रः॥एषएवषडहोयकृतना५षडहोनभ्यासःसक्तोबृह
दयंतर८४अत्रतुर्थस्यानक्तःप्रत्यस्मैपिपीषतइतिगौरीवितषोडशिसामषष्ठस्यानुरेवतीनांलो
केद्रादिच्युतंविपरिहरत्यौरंध्रेविश्वजिदतिरात्रएषएवषडहोयकृतना५समूहोवाच्यहोवासमूहस्त्वेव
ज्योतिर्गौरायुरतिरात्रएकाहकृताज्योतिष्टोमोतिष्टोमोजोरुक्थ्यस्तस्यायुषःपुरोजितीवोअंधसशत
स्यावाश्वमेकस्यामांधीगवमेकस्यामाकूपारमेकस्यांबृहत्तिष्ठुबृहन्निधनंवाकजंभं८४आवलंबस्य
पंचाहोविश्वजिदतिरात्रोविश्वजिदतिरात्रः॥५॥इति८४स्तोमसप्तरात्रो८रात्रश्चनवरात्रोद्यौवा॥इति
सप्तमःप्रपाठकः॥अग्न्यापू५षिपवसइत्यनुरूपःशग्धुशचीपतइत्यभीवर्तोब्रह्मसामपसुन्वानायां
धसइत्यौदलदैवोदांसिअभिप्रियाणातिपत्तायतीयमंत्येनमस्तोअग्न्योजसइतिजसइतिजराबोधी

२४

यमग्निष्टोमसामस्वास्तुवा समानमितरंदितीवेनाहोदेवात्पंचरात्रस्या॥ इतित्रिककुक्षारात्रस्यादिहनीः॥६
विद्युतत्पारुचैते अस्त्यमिंदवक्षेपवस्वधारयाग्निनाग्निःसामिध्यतस्त्याज्यान्युच्चातेजातमंधसइतिगायत्र
मेकस्यांवैरूपमेकस्यास्तौमित्रमेकस्यामासोमस्तानो अग्निमिरित्यंतास्संतिस्पृष्टिसोवाचउदीरतइतिगा
यत्रंचक्षुध्रकवैषंभंचासोतापरिधिंचतसरवायआनिषीदतासरवायआनिषीदतेतिवाचअसामशौक्तंचसु
तासोमधुमत्तमाइतित्वाष्ट्रीसामवांधीगवंचपवित्रंतरतिपसायस्तीयमंत्यंश्रुध्यमग्निष्टोमसामस्वास्तु॥ इति
तृतीयमः॥ पवमानो अजीजनत्युनानो अज्जमीदमिराजामेधाभिरीयतेतत्त्वानृणानिबिभ्रतंहिन्यंतिस्वरभु
स्वयोमिर्वृत्राणिजघनदितिहोतुराज्यस्त्यानुत्तरालिपवस्वदससाधनइतिगायत्रंचत्वाष्ट्रीसामचयदोख
यंतीरित्यमिसोमासआयवइत्यष्टादंष्ट्रंचाथर्वणंचाभीशवंचस्वःष्टंंचागिरसग्रहुवायास्येतिवासिष्ठ
मंत्यंरुहृच्चवामदेव्यंचवयमेनमिदात्यइतिवासिष्ठंस्त्यास्तुष्टिपशिष्यादिवःकविरितिगायत्रंचौत्तीय
वंत्वंह्यंगदैवसोमःपुनानडर्मिलेतिबृहत्कौशेपुरोजितोवो अंधसइतिपसायस्तीयचक्षुध्रकंचकालेपं
चप्रतआश्विनीःपवमानधेनवइतिलौशमंत्यंविशोविशीयमग्निष्टोमसामस्वास्तु॥ इतिचतुर्थमहः॥ पवमान

कल्म- २५
 २५
 स्पविश्वविघत्सोमचित्रमुक्थं प्रयजावो न भर्णय आशुरर्षवहन्मते यास्तो वारामधुश्रुतो मे स्तोमं मे नाम
 ह इति होतुराज्यं स्वा न्युत्तराण्यर्षसोमद्युमत्तम इति गायत्रं परवः शाकुलः सोम उष्माणः सोममिरिति वा
 म्रनृपमग्नेस्त्रिणिधनममि विष्टमिति संपां त्पारथं तं च नाम देव्यं वेदमि देवता तये त्वमिंद्रयश आसीति योक्त
 सुचं वदिहिं कारं वामदेव्यमसायः शुर्मदावेति गायत्रं गौक्षं चाभिद्युमं वृहद्यशः प्राणाशि शुमहीनामिति च्या
 वनवाशेपवस्ववाजसातय इति यज्ञायत्नीयं वरयिष्ठं च गोवित्पवस्वेति द्यभ्याधातं लौशमं तं मग्निं न र इति वृह
 दाग्नेयमग्निष्टोमसामत्तीयस्यानू उक्थानि ॥ ४॥ इति पंचममहः ॥ अस्य सप्त प्रवाजिन एतमुत्पं दशसिपो बभ्रवे
 नुस्वतवस इति षड्वचस्य त्वमुत्ते शुष्मा स ईरत एते सोमा अस्य सप्त यमग्नेष्टुमर्त्यमिति होतुराज्यं स्वा न्युत्त
 राणि पवमानस्य जिघ्रत इति गायत्रं चादारस्य च परीतोषिं च ता सुतमिति शौल्कं च यश आभीशवं बभ्रतो दश
 साकमुक्ष इतीह वचासिष्ठमं त्यं वृहच्च वामदेव्यं च आयं तीयं चष्टं च त्वं सोमासिधारयुरिति गायत्रं चाश्वस
 तं च स सुवेयो वसनां तं वः सखायो मदायेति दीर्घं च कार्णश्रवसं च सोमाः पवंत इंदव इति क्रौंचे विरस्मै सप्तधेनव
 इति मारुतां धेवं त्यं दस्यतीयमग्निष्टोमसाम ॥ ५॥ इति षष्ठमहः ॥ ये सोमासः परावत्पमित्रहवि चर्षणिः प्रस्वा

नासोमयाश्वास्त्यमिंदवः पथातेदक्षमयोभुवंहोतादेवोऽमर्त्यः प्रवोमित्रायगायतेन्द्रायाहचित्रभान
विंशानीरोचनादिवोध्वयोऽद्रिभिः सुतमिति गायत्रं च मागीयववं नैऋतं च सौपर्णं रोहितकूलीयं च तवारुहं
सोमरभलोतिपौरुहन्मनं च देवतं च गौगवं च दिनिधनं च मास्यं प्रकायमुशनेव बुवाण इति चारुहं त्वं रथं
तं च वामदेव्यं च वाशं च वैयश्वं च पवस्व देव आयुषगिति गायत्रस्तु शिरमर्क एउः सैंधुक्षितमेषस्य धारया
सुतो गोमन्नं द्रो अश्ववदिति शार्करजैते पुरोजितीवोऽंधस इति क्रौंचगोतमं यज्ञायस्तीयं प्रोजयासीदित्येवं
यज्ञासारण्यं त्यमाते अग्न्यधीमहाति स्वा अग्नतमग्निष्टोमसामाह सप्तममहः । पवमाना अस्सता पघ्न
न्यवते मधः पवस्व देव वीरति सना च सोमजे विचत रत्समं दीधावत्य या वीती परिस्वविश्वेभिरग्ने अग्निभि
र्यदघस्तर उदिते महोदं द्रो य आजसातो शारुत्रहणा रुव इति दारुच्युतं च मानि मज्यमानः सुहस्तेपति
गोष्ठपंचमानि हा उरुवा इति शुभिति वाशिष्ठमं त्यं वृहच्च वामदेव्यं च वैशोकं च वैरवानसं परिस्वानो गिरि
ष्ठा इति गायत्रं च नीलाचवदन्वतानित्वं ह्यंगदेव्यपवस्व देव वीतय इति सौपर्णं च वैश्वमनसं परित्यं ह्यं
तं ह रिमित्या कूपां च त्वाष्ट्री साम च यज्ञायस्तीयं च यद्वाहिष्ठीयं च धर्ती दिव इति दार्घतमसा कौत्थोऽग्निवो देवमग्नि

कल्प-
२६

मिः सजोषा इति रायो वाजीयमग्निष्टोमसामसैंधुक्षितं त्रैककुभमुदः शीयं। श इत्यष्टममहः ककुदेशरा
त्रस्या। उपोषुजातमसुरमेषदेवो अमर्त्य एषधियाया त्पण्योषकविरभिष्टुत उपाचार एव संघशमानो मि
त्रावरुण तमिंदं वाजयामसं। दामी प्राग तं सुतमुच्चाते जातमंधस इति गायत्रं चामहीयवं च जीगंचा
भीकंच पुनानः सोमधारयेति पौरुमकुं चाष्कारणि धनं च कार्णवं मैधातिथं चोत्सेधश्चौशनमंत्यं र
थंतरं च वामदेव्यं च नैपातिथं च कालेयं च स्वादिष्ठया मदिष्ठयेति गायत्रं चान्नेश्चाकोभिद्युमंत्रं बृहद्यशं र
मधुसुजातम इत्यैषिं च रोहितकूलीयं च भीनो वाजसातममिति श्यावाश्वं च निषेधश्च साध्वं च यज्ञाय
तोयं च कावमंत्यं मिमंस्तोममहते जातवेदस इति समंतमानिष्टोमसामविश्वजिदतिरात्रः। रा इति नवम
महर्विश्वजिदतिरात्रस्य निर्देशः॥ या बृहस्पतिसवस्य सा कुरु विंदस्पत्र्यमातस्यै जनुषे कचैर्हाविष्मत्
स्य लोके योक्ताश्च स्वा शिरामर्कस्य हाविष्मत् ५ शं कुसुजानयोः सजासाहीयश्रुषे उद्धरत्युक्थ्यानि स
मानमितरं द्वितीयेनाह जनकसप्तरात्रस्य या र्वा सोत्तरापवस्त्वं द्रमष्टेति सजासाहीयश्रुध्ये रवामती
नां पवत इति याममंत्यं यज्ञायत्नीयमग्निष्टोमसामसाकमश्च ५ सोभरमष्टा ६ ५ मित्युक्थ्यानि समानमि

२६

तरं द्वितीयेनाहानिक कुम्भ एते अस्तु ग्रामिंदवो राजा मेधा मिशियत इति पुरस्तात् पर्यासस्य त्वचं जनुषैक
 च योः सफोष्कले तृतीयस्यानूडव्यानि समानमितरं ज्योतिष्टोमेन या पर्वा सोत्तरा तीव्रसुत आज्यव
 हिष्यवमानं मध्यं दिनं संहितस्य लोके त्रे रर्कः समानमितरमेतस्यैव रायं तरेण पंचदशेन द्वितीयस्य
 स्वरसाम्नाज्यवहिष्यवमानं बृहती च पवमानस्य ते वयमिति पर्यासो मोक्षस्य लोके स्वाशिरामर्कः स
 मानमितरमेतस्यैव बर्हितेन पंचदशेन या पर्वा सोत्तरा तस्याग्ने रर्कस्य लोके संहितं कावस्य दीर्घतमसो र्क
 उदं शीयं तान्युक्थान्येकविंशोतिरात्रो य एकस्तोमाना मुत्तमस्य सोमान्वयीषोऽशी। ए इति कुसुतविंदु
 दशरात्रः। एष्यावलंबस्य पंचाहः प्रथमस्यानूः प्रथमस्यान्ववद्वहिष्यवमानं पंचमस्यानू सप्ततेत्यनु
 रूपो ये सोमासः परावतीति प्रतिपद्यतावानं वैश्वानरमिति होतुराज्यं क एवरयंतरस्य लोके सोमसामप्र
 कायमुशमेव बुवाणा इति वराहमं त्यं मात्रे यं स्वः प्रो अयासीदि त्पैडं यत्तसारथ्यं संह समानमितर
 सप्तमेनाह द्वादशाहस्य हि चंतिस्त्रमुत्तय इति प्रतिपदिश्वेभिरग्रे अग्निमिरिति होतुराज्यं मुहुवा
 इति शुभिति वासिष्ठमं त्यं कौत्सं सरोह उधत्तं त्पैडं शां गमं त्यं समानमितरमष्टमेनाह द्वादशाह

कल्प. २७
 २७
 स्योपोषुजातमसुरमितिप्रतिपदुपत्तारणवसं६०शमितिहोतुराज्यः६०शुवाश्रकानितिवासिष्ठमंत्यप
 रिच्य६०रुच्यत६०हरिमितिजौरीवितस्यलोकश्चासितमेकस्यां दीर्घतमसोर्कएकस्यांमाकूपारमेकस्यांय
 त्स्वयोन्यसोमोश्रुषोवृषाहरिरित्येडंयाममंत्य६०समानमितरनवमेनान्हादादशाहस्यां तरोत्सेधनि
 षेधौमैधातिथ्यमतागृ विरित्यौशनमंत्य६०स्वासुरयंतरवामदेव्येपरिप्रधन्वेतिवाजजित्स्वर्वतीषुका
 वमंत्ययतायतीयमग्निष्टोमसामसमानमितरद्वितीयेनैकस्तोमेनयाएकीसोत्तरागौरुक्ष्योभिजिद
 निष्टोमस्तस्याभिजितः पुनानःसोमधारयेत्यभीवर्तस्तिष्ठपुतौरवमेकस्यांचिकीर्षेदभीवर्तकएवरयंत
 देश्रन्योन्यस्यानंवातिहरेत्कएवरयंतरयौधाजयेवासमानमितरंयाएकीसोत्तराविश्वजिदग्निष्टोमश्चा
 पुरुक्ष्योविश्वजिदग्निष्टोमःसर्वस्तोमोतिरात्रएकाहकृताः।एष्यावलंबस्यपंचाहः८ष्यस्तोमस्यषष्ठ
 महर्वेदन्वतेभ्यउत्तरंपयःषड्विंशंत्यतीयसवनः६०स्तोमोत्रयश्र्मष्टोमाएवमेवममखाःपुनःकएवरयं
 तर६०स्वलोकमेतिचतुष्टोमयोःपूर्वोविश्वजिदतिरात्रोविश्वजिदतिरात्रः।११।इतिपूर्वदशरात्रःपौंडरीक
 श्रैकादशरात्रः॥इत्यहीनाःसमाप्ताः॥इत्यष्टमःप्रपाठकःसमाप्तः॥षादशाहस्यषोडशिंमंत्वावतिरात्रौ३

यो दशरात्रे प्रथमस्य षड्दोमस्य कएवरणं तस्य लोके सोमसामपुनानः सोमधारस्ये तत्सोमवत्सारिकं व्रतं स
 त्रैषु यत्रातिरात्रात् एषमुपयंति प्रथमस्यानोस्य प्रत्नानुरूपो यत्र वात्रिकदुकेभ्यो यत्र ज्योतिर्गौरायुस्त्रह
 एकाहिकास्ते गौरीवितस्वरा एत एवावृता यत्रायुर्गौज्योतिरतिरात्र एते एव गौश्रायुषीरात्रिसत्रेषु न्यत्रयमा
 तिरात्राभ्यश्च संवत्सरसंमिताभ्यश्च क्लृप्तं प्रथमं पंचदशरात्रं द्वितीयस्य पंचदशरात्रस्यातिरात्रस्त्रिदशमिषु
 दशमिषोमस्य वायव्यास्तमिषोमसामतस्याग्निः प्रत्नेन जन्मनेति होतुराज्यं गौरीवितमनुष्टुभ्येष एवोत्तरासु
 तस्य स्वान्याज्यानि वृत्तमासप्तदशरात्रात् ॥ इति सत्रास्ति त्रयोदशरात्रे षड्विंशोक्तं तृतीयं त्रीणि चतुर्दशरा
 त्राणि र्यत्वारि पंचदशरात्राणि एकविंशोक्तं षोडशरात्रं सप्तदशरात्रे च त्वार्याभिन्नविकान्यहानि श्येत नौधस
 ब्रह्मसामानि पौष्कलश्रुध्यौष्मिहानि प्रथमस्यानृएषप्रत्नानुरूपः पंचमस्यानोदसवनेषष्ठस्य तृतीयसव
 नं तस्य नौधसं ब्रह्मसामश्रुध्यमुष्मिहियाजिष्ठं ताववृमह इत्यैध्रवाहं त्रैककुभं नार्मेधमैधावाहं सौश्रव
 संमारुतमिति वापत्रातिरात्रादभिन्नवमुपयंति प्रथमस्यानृएषप्रत्नानुरूपो यत्र वात्रिकदुकेभ्यो यत्राभिन्नवो
 रात्रिसत्रेषु श्येत नौधस ब्रह्मसामपुष्कलश्रुध्यौष्मिहो न्यत्र संवत्सरसंमिताभ्यः क्लृप्तमाविंशतिरात्रात् ॥

28

२८

न संहिते जरा बोधायं च सोम वसं च स्वेऽल्लिक्कु कुभा वृभी नो वा जसा तममिति गोरीवितं च कार्त्तयशसं
 वश्या वाश्वं धी गवे श्रं जत इति कावमं तं यताय तीयमग्निष्टोमसामा ४॥ इति त्रयस्त्रिंशमहरतिरुक्तं।
 उपास्मे गायतानरोपोषु जातमसुरं बभ्रवे नुस्वत वस एते सोमा अग्निप्रियं सोमः पुनानो अर्घति पवमान
 स्पते कवे श्रं आयाहि वीतय इत्याज्यानि प्रसोमा सोविपश्चित इति गायत्रं चाश्वं च सोमसाम चाशुभार्ग
 वं प्रसोम देव वीतय इति पञ्च च देवतं च पौरुषं नमं च हारायणं च यौधाजयमौशनमं तं रघं तरं च वाम
 देवं च नौधसं च कालेयं स्वाधिष्ठया मधिष्ठयेति गायत्रं संहिते काशीवितं च भासं च पवस्वेऽमष्टेति स
 फाक्षारे प्रसुन्वानायां धस इति गोरीवितं च पदनिधनं च शुक्राशुक्रियमौफल गौतमे कावमं तं यता
 यतीयमग्निष्टोमसामा ५॥ इति विशालाघमरुः। एष इत्यवधारय एष वा जीहितोऽभिरिति उरस्तात्प
 र्यासस्य षड्वेयोक्ता दुजरे सुरूपं च ऋषभ अपवमान अयास्याभ्यां पूर्व एष कौलमल बर्हिष रषा
 शोण इति पार्थमं तं मेघस्य धारया सुतः पवस्व देव वीतय इति शंकु सुत्ताने गोरीविता उत्तरे यद्वा हिष्ठी
 यासिते समानमितरं द्वितीयेनाका द्वादशाहस्योत्ते शुभ्रा सो अस्थुरिति उरस्तात्पर्यासस्य च मथै तदेव च

कल्प.
२५

२९

ती यमह सत्त्वकृतमेकविंशं प्रस्तात उत्तर स्त्रोहोपैतदेवत्रयस्त्रिंशमहरनिरुक्तमाहरति तस्य क एवरथं तर
स्य लोके वार्शं पार्श्वस्यौशनं बृहत्तोरप्यंतरं श्वेतस्थनौधसं श्रुध्यस्य पौर्बलं पृथ्व्यस्तोमः षडह आरुतस्त्रिद
निरुक्तं तस्य पवस्वेदो वृषा सुत उत नो गोषलिं धियं श शमानस्य वानर उघ्नः सनवो गिरः पवमानस्य ते कवद
ति बहिष्य वमानं पवमानस्य जिघ्रत इति गायत्रमेकस्यां मामहीय वमेकस्यां सौपर्णमेकस्यां पुनानः सोमधा
र्येति योधा जयंति सषुश्या वाश्वस्य लोके गौरा वि तं समानमितरमुपहयेन सर्वं त्रिरुज्योतिषो मो निष्टो
मस्तस्यानुष्टुब्ययमस्य ज्योतिषो मराजः समानमुत्तरं क्लृप्तमानाना ब्रह्मसामभ्यः इति द्वितीयप्रभृति विशाल
श्रुतुर्विंशं चैकोत्तरवृथा श्रुष्टौ चाना ब्रह्मसामा मतिरात्रस्त्रयः पंचाहीः पंचाह क्लृप्ताना ब्रह्मसमानः
प्रथमस्य पंचाहस्य यथा लोकं बृहद्रथं तरे नौधसं श्वेतं महावैष्टं भं वैशोकमुभयं शृणवच्चन इति वार्शमे
तानि ब्रह्मसामानि द्वितीयस्य पंचाहस्यान्योन्यस्य लोकं बृहद्रथं तरे त्वमिंद्रप्रक्तृतिष्वि त्सभी वर्तस्त्वामि
दाह्योनर इति मानवं यत्पृथ्व्येष्टं पंचमेहनिक ईवेदु सुते स चेत्पाष्कारणिधनं कारणं स्वासुयो
क्तं सुचं स्वासु आये ती यमेतानि ब्रह्मसामानि तृतीयस्य पंचाहस्य यथा लोकं बृहद्रथं तरे शग्ध्यषुशचीप

२५

तद्वतिमानवयं यच्छेदस्य नित्यं पंचमेहनि वयमेनमिदं ह्यद्विवा सिष्ठमात्मा सहस्वमा शतमिति भारद्वाजं
यो राजा चर्षणीनामिति जनित्रं त्वमिंद्रयशा असीतींद्रस्य यशा एतानि ब्रह्म सामानि विश्वजिदतिरात्रस्य
गौरीवितस्य लोकेनानदमग्निर्हर्षादिवः ककुदितिसत्राशा हीयं त्रैककुभं नार्मेधं गौरीवितः षोडशिसाम
रात्रिः संधिरथैष एतत्पंचाह आवृत आवृतस्य पंचाहस्या न्योन्यस्य लोकं बृहदयंतरेषु वासु तस्य रसि
नद्वति जमदग्नेरभीवर्तो यदिंद्रपागपागुदगिति नैपाति यं मामंदैरिंद्रहरिभिरित्यभिनिधनं कारणं यथा गौरो
अपाकृतमिति गौतमस्य मना ज्यंत्वमंगप्रशः सिषद्वति पौरुमीठमेतानि ब्रह्म सामानि द्वादशाहस्य दशाह
अतिरात्रो मध्यमस्य त्रयस्त्रिंशद्वात्रस्य सर्वेषोऽशिमंतो तिरात्र उत्तमस्य त्रयस्त्रिंशद्वात्रस्यातिरात्र
स्त्रियः पंचाहाः पंचाह ब्रह्मतीः श्यैतनौ धस ब्रह्म सामानो यथा लोके बृहदयंतरेषु वासु तस्य रसि
तो विश्वजिद्यो नाना ब्रह्म सामानि सोमास आयवद्वतिमानवमेकस्यां तस्यामेवान्नं पंचाह त्रिधनं वाकं
जंभमेकस्यां मेधातिथ्यमेकस्यां वामंतिष्ठन्नेस्त्रिणिधनमेकस्यां पांसमानमिदं रं कृत्तमाविधुतिभ्यः ॥१॥
इति नाना ब्रह्म सामानि त्रीणि त्रयस्त्रिंशद्वात्राणि एकोत्तरवृक्षानि च सप्तविधं तीभ्यां ज्योतिषो मोति

कल्प

३०

30

रात्रोषोऽशिकः कौत्सस्यलोक उद्दृशीयं द्रुते मात्वा विशं त्विंदव इत्येता सुजरा बोधतदिविदि प्रति
ष्यासूनरीजन्येषो उषा अर्धव्येत्येता सुगायत्रीषु जरा बोधी यदसंधिसामाययदेव कुसुरुर्विंदस्य य
थांतरं विदहस्तदेतत्तस्य गौरीवितमनुषु भियद्वाहृतं त्रिदुत्तरं पवमानस्य ते कवशति पर्यासो यो जाश्व
स्यलोके हाविष्मत्तमाधुषंदसस्य काले अहाविष्मतस्य मोक्षं गौरीवितमनुषु भिसाक मश्वः सौभर
मषादंष्ट्रमित्युक्थानि समानमितरं यासर्कसोत्तरा तस्याः प्रमः हिष्ठीयं हारिवर्णमुद्दृशीयं तैर
श्रं वेत्युक्थानि ज्योतिषामोतिरात्रोषोऽशिमान् कौत्सस्यलोकमुद्दृशीयमात्वा विशं त्विंदव इत्ये
ता स्वनेवाजस्या गोमत उषस्तत्रिमाभराश्विनावर्तिरस्मदेत्येता सस्मिन्नुष्यः संधिसामा
ययदेव कुसुरुर्विंदस्य रायंतरं पंचदशमहस्तदेतत्तस्य गौरीवितमनुषु भियद्वाहृतं पंचदशं तदुत्तरं प
वमानस्य ते कवशति पर्यासो माधुषंदसस्यलोके काले यं गौरीवितमनुषु भ्येताभ्यामेव विपर्यासमा
दशमादकोदशमस्यानृष्टा दंष्ट्रस्यलोके नामेधं प्रत्यस्मै पिपीषत इति नानदंषोऽशिसाम
ज्योतिषामोतिरात्रोषोऽशिमानविल्लूतो ययदेव कुसुरुर्विंदस्य रायंतरं सप्तदशमहस्तदेतत्तस्य मे ३०

धातिष्यलोके बृहन्निधनं वार्कजं भंसोरवस्य मे धातिष्यं मग्ने रकस्य संहितं जोरी वितमनुष्टुभियका
 हतं सप्तदशतउत्तरं पवमानस्य ते कवइति पर्यासो माधुषं सस्यलोके कालेयं स्वाशिरामकस्य मोसं
 जोरी वितमनुष्टुभ्येताभ्यामेव विपर्यासमाद्यादशादक उद्धरत्पुत्तरं भ्यो वार्कजं यथा लोके मे धातिष्ये रवे
 वादशस्याक उद्धं शीयाता न्युक्थानि ज्योतिष्यो मोतिरात्रः षोडशिमान्कोत्सस्यलोक उद्धं शीयमात्ता वि
 शंतिं दवइत्येता सुग्नितं मन्ये यो वसुर्महे नो अद्य बोधय प्रतिप्रियतमं रपमित्येता सुपंक्तिषु रायो वा जी
 यं संधिशा मापइति विधत्तयः ॥ एष्यः षडरुः समरु वा समरु त्वेव ज्योतिष्यो मोमहयोक्ता श्वं मध्यं दिन
 हा विष्मत्तमार्भुडरुत्पक्यो विधत्तिषु समानमितरं क्लृप्तमामये एष्यादामये एष्यादात्ता ॥ इति यमा
 तिरात्रप्रभृतिषडैकोनपंचाशद्वालि एकषष्टिरात्रं शरात्रं सां वत्सदिकं गवामयनो व्यरुः ॥ इति नवमो
 ध्यायः समाप्तः ॥ मध्ये एष्यस्य क्लृप्तातिरात्रः क्लृप्तं चतुर्विंशमरुमिन्नविकस्यप्रथमस्याकः प्रसोमा
 सो विपश्चितं तिरात्रः षोडशिमान् रौशनस्य सुविश्रज्योतिषमंत्यं यत्प्रगायते त्वबोधयिः समिधा
 जनानां मिदं श्रेष्ठं ज्योतिषं ज्योतिरागादाभात्प्रतिरुषसामनाकमित्येता सुविष्टुसुश्रीशनं संधिषामव

कल्प.

३९

31

भ्रवेनुस्वतवसइतिपुरस्तात्पर्यासस्यषड्चमामहीयवापुत्तरमाशुभार्जवःसौरवचोधाजयेअंतरामे
धातिथ्यंस्वास्त्यसफौष्कलेसमानमितरमेतस्यैवरायं तरेणपंचदशेनप्रयजावोनभर्ययइतिपुर
स्तात्पर्यासस्यषड्चंहाविष्मतापुत्तरंस्वारंसौपर्णमायास्येअंतरादैर्घ्यश्रवसंतत्वंह्यंगदैव्यापव
स्वदेववीतयइतिसत्रासाहीयश्रुध्येसमानमितरमेतस्यैवबार्हतेनपंचदशेनैताभ्यामेवविपर्योसंया
द्वादशाहो नवमस्याहःस्वादिष्यामदिष्येतिगायत्रंचाग्नेश्चाकादिशमस्ययस्तेमरोवरेण्य
इतिगायत्रंचस्वाशिरां चार्कएकादशस्याभिप्रियाणीतिदीर्घतमसोकोत्थोद्वादशस्याहोतरो
त्सेधनिबेधोदैर्घ्यश्रवसंतस्यैवानुःउद्देशीयांताभ्युक्थानिज्योतिष्टोमोतिरात्रःषोडशिकःका
वस्यक्षुवासिष्ठंमंत्ययदेवप्रकोष्ठाइतिजनस्यगोपाजनिष्टजागृविरेताउत्पाउषसःकेतुमक्रतावो
ध्यग्निर्मउदेतिसूर्यइत्येतासुजगतीषुकावःसंधिषामः।५॥अत्रापिविधतयः।यमातिरात्रासुगोष्ठा
मस्यदैर्घ्यश्रवसस्यलोकेकएवरयंतरंबार्हद्व्यस्यदैर्घ्यश्रवसंगौरीवितमनुष्टुभ्यकोडशिकोतिरात्रेआपुष्टो
मस्यमैधातिथस्यलोकेबृहन्निधनंवार्कजंभंसौरवस्यमैधातिथंगौरीवितमनुष्टुभिहारिवर्गस्यसुसौभरम

३९

वोऽशिकोतिरात्रोमिजितो यथा यद्दशरात्र एवं ब्रह्मती गौरीवितमनुष्टुभिहारिवर्णस्पर्शसोभरः षोडश
 सामातिरात्रः क्लृप्तो विश्वजितरक्लृप्तः सर्वस्तोमोनवसप्तस्याभिसोमासश्चायव इति जनिवन्ति स्थपुरो रव
 मेकस्यां ब्रह्मन्निधनं वार्कजं भमेकस्यां मेधातिथ्यमेकस्यां योधाजयमध्यास्यां यो गौरीवितमनुष्टुभ्यषो
 ऽशिकोतिरात्रक्लृप्ताश्चां जनाभ्यं जनाः संवत्सरक्लृप्ताः संवत्सरसंमिता एकषष्टिरात्रं च विधत्तिभिः
 क्लृप्ताः सवितुः ककुभो राथं तरेणा न्हा विवृतः प्रतिपद्यंते बार्हतेन पंचदशान् राथं तरेण सप्तदशान् वा
 हतेनैकविंशान् यत्राग्निष्टोमो बार्हतमहयोक्ता श्वमध्यं दिने हविष्मत्तमा भवउद्धरं त्यर्कयो विधत्ति
 पुसमानमितरं क्लृप्तमामध्ये पृष्ठ्यादामध्ये पृष्ठ्यात् ११ इति यमातिरात्रप्रभृतिषडैकोनपंचाश
 द्रात्राणि एकषष्टिरात्रं शतरात्रं सांवत्सरिको गवामयनो व्यहः १ इति नवमोऽध्यायः समाप्तः । मध्ये
 पृष्ठ्यस्य क्लृप्तोतिरात्रः क्लृप्तं चतुर्विंशमहराभिन्नविकस्य प्रथमस्याहः प्रसोमासो विपश्चित इति
 गायत्रमाश्वमाशुभार्गवं प्रसोमदेव वीतय इति पञ्च गौं गवं योधा जयंत एकर्चाः समानमितरं विवृ
 द्वितीयस्याहः पुनानः सोमधारयेति माधुर्घं दसमेकस्यां भर्गमेकस्यां मेडमयास्यमेकस्यां त्रिणिध

कल्प- नमायास्यंति सप्तु समानमितरं तृतीयास्यानः सनं द्राय यज्यव इति गायत्रं वैरूपं च समानमितरं विवृ
 ३१ चतुर्थस्यानः स्तोत्राहः सोमधारणेति एष्ट्रे कस्यामायवर्णमेकस्यामाभीशवमेकस्यां यौधाजपंति
 ३२ सप्तु समानमितरं पंचदशं पंचमस्यानो सां द्राय वा यज्यव इति गायत्रं च मार्गीयं च वाग्नेयं बृहती मारंभ
 ते समानमितरं विवृतृष्यस्यानः एषवाजीहितो न भिरिति पुरस्तात्पर्यासस्य षड् च सं समानमितरं
 पंचदशं ऋतं मा बृहस्पतिस्तोमा तस्याभीवर्तो ब्रह्मसाम सुक्ता नमुस्मिहि गौरीवितमनुष्टुभिसमानमि
 तरं ऋतमिंद्रस्तोमा तस्येंद्रक्तनौ श्येत गौरीवितमनुष्टुभिसमानमितरं ऋतमा बृहदेभ्योऽग्निष्टामेभ्य
 स्तोत्रां ऋतं प्रथममहयद्वादशाहे। १॥ इति मध्ये एष्टस्य ऋतमा बृहदेभ्योऽग्निष्टामेभ्य आदितीयादः।
 द्वितीयस्यानः स्तोत्रीयानुरूपौ पर्यासो वृषापवस्वधारयेति गायत्रं योक्ताश्वं स्वार्ः सोपरां
 पुनानः सोमधारयेत्पवास्ये अंतरादेर्धश्रवसंत एकर्चाः समानमितरं विवृतृतीयास्यानः स्तोत्रि
 यानुरूपौ पर्यासः सनं द्राय यज्यव इति गायत्रं च क्षुध्रकवैधं च समानमितरं विवृचतुर्थस्या
 नस्तोत्रीयानुरूपौ पर्यासो नानदस्यलोके गौरीवितं समानमितरं विवृतं च मस्यानः स्तोत्रीयानुरूपौ

पर्वास्तोर्वास्तोमधुमत्तमइति गायत्रमेकस्यां यएवंतिष्ठुस्तोम उच्चारणः सोतमिदित्वा नृपमेक
 स्यामनेस्त्रिणिधनं विष्टारपं तौ वार्हदिरस्य सुसंतन्यसा व्यंशुर्मदायेति गायत्रं च गोष्ठं च प
 वस्ववाजसातमइति गौरीवितं च ऋषभशशाकः समानमितरं त्रिवृत्पृष्ठस्यानः स्तोत्रीयानुरूपौ पर्वा
 सईद्रायेदोमरुत्ततइति गायत्रमेकस्यां रेवत्यस्तिष्ठुमज्यमानः सुहस्येति स्वारमौष्ठो रंध्रमेकस्यां
 गोष्ठो विष्टारपं तौ परिस्वानो गिरिष्ठा इति गायत्रं वैद्वतं च यन्निधनवत्सोमाः पवंत इंदव इ गौरीवितं च
 कौचं च यत्सो योनि समानमितरं त्रिवृत् इति द्वितीया त्प्रभृतिपं चाहानसप्तमस्या नृस्तोत्रीयो नवर्चस्यत्
 चो नुरूपः पर्वास्तो वृषापवस्वधारयेति गायत्रमेकस्यां मार्गीयवमेकस्यां मेडः सोपर्णमेकस्यां काएव
 स्य सुसंतनियस्ते मदो वरेण्यइति गायत्रं चाग्नेश्मार्क उद्धरति द्विपदाः समानमितरं त्रिवृत्पृष्ठमस्या
 नः स्तोत्रीयो नवर्चस्यत् चो नुरूपः पर्वासंज्ञवत्येदो अंधसइति गायत्रं च बिलं वसौ पर्णं चाभिस्तो
 मास्तप्रायवइति द्विहिकारं च गायत्रीयां च चो रुरुन्मनं चाष्टिद्वच पवस्वदेव आयुषगिति गायत्रं च
 स्वाशिरं चाकौ भीनो वाजसातममिति गौरीवितं च त्रिणिधनं च त्वाष्ट्री सामोद्धरति द्विपदा हिंचेति स्तुष्टुसवइ

कल्प.

३३

३३

तीक्ष्णानां संसारोत्पत्तयः समानमितरं विवृण्वन्मस्यान्स्तोत्रोद्योपशर्चस्यत्तचो नुरुपः पर्याप्तः पवमानो र
षीतमइति गायत्रं चापारस्य च परीतो विंशता सुतामिति एष्टु च कोल्मल बहिषं च देवस्यानं च दीर्घतम
सञ्चारकः सामराजमंत्यं त्वं सोमा सिधारयुरिति गायत्रं चाश्वसुक्तं च परित्यक्तं ह्यतः हरिमिति गौरी
वितं च संकृति चोदरतिदिपदा उपोषु जातमसुरमिति प्रतीचीनेडं काशितं मंत्यं समानमितरं विवृण्वन्
इतिसप्तमप्रभृतिवीण्यहानि। दशमस्यान्तः पंचानामन्तः पञ्चानामन्तः पञ्चानामन्तः पञ्चानामन्तः पञ्चानामन्तः
मानमुच्चाते जातमंधसइति गायत्रं मा महीयवमाभीकंपुनानः सोमधारयेत्पंतरोत्सेधनिवेधो गौ
री वितंत एकर्चा आजागृ विरितियतापसी पंतं त्वमुदरतिदिपदाः समानमितरं विवृण्वन्निचबलमि
च्च अहनीतसोद्भिदो मेधातिथस्य लोके वृहन्निधनं वार्कजं भंरौरवस्य मेधातिथं मुभयो गौरी वितमनु
ष्टुमि समानमितरं कृत्तमावृत्तेभ्यो भिल्लवेभ्य आवृत्तानामभिल्लवानां प्रथमाभिल्लवस्य प्रथमस्यान्तो
मज्यमानः सुहृत्स्येत्सोमौ सणोरंध्रमेकस्यां कएवरयंतरमेकस्यां वरुण सामैकस्यां त्रिणिधनमायास्यं
ति सप्तसमानमितरमुच्चरत्युत्तरेभ्यः कएवरयंतरवरुण सामनीत्तच कृत्ता वृहती सा वत्सरिके गौरी

राम
३३

पुषीतपोरेकाहिके बहृत्यौ ॥ ४ ॥ इति दशमा त्र्यम्बकं तत्कृतमा धंदो म दशा हाता अस्य प्रना मनुद्युतमेते सो
 मा अभिप्रियः सोमः पुनानो अर्षति सोमा अस्य ग्रमिंदवः पवस्व वृषिमा सुनः प्रते धारा अस्य श्रतः पवमा
 नस्य ते कवे न आयाहि वीत यस्या ज्यानि प्र सोमा सो विपश्चित इति गायत्रं चार्चं च सोम साम चाशुभा
 न न मा गी यवं चाभी कुंचैः च सो परो रोहित कृत्वा यं च प्र सोम देव वी तय इति पञ्च दै गतं च पौरु रुन्मनं च हा
 रायणं च द्विहंकारं च गौं गवं च यौ धा जयमौ शन मं त्यं र थं तरं च वाम देव्यं च नौ ध सं च काले यं च स्वादिष्ठ
 यामदिष्ठयेति गायत्र संहिते शै शवं च भा सं च का सी व तं च जरा बो धी यं च प व स्वे द्र म षे ति स फा क्षारे
 प्र सु च्चाना पां ध स इति गौरी वितं च वै श्वामित्रं चासा वि सोम इति यस्य योनिः पद नि धनं च शुक्रा शुदीयं
 स्त्वारं च कौत्समोरु स्य म द रू त्स म सृ ज इत्येत योरुत्तर मो दल गौ तमे का व मं त्यं प रा य स्तीय मग्नि
 षोम सामा ॥ ५ ॥ इति धंदो म दशा हा द्यमरुः ॥ पवस्व वाचो अग्नि यः पवस्वे द्रो वृषा सुतो वृषा सोम द्युमां अ
 सि वृषा ह्यसि भानु नैष देवो अमर्त्य इति दशर्चस्य त्व च उरु स्यु त मे ष उ स्य वृषा रथ एष वा जीहितो न
 भिरेष क विर भिषु त उ ते शुष्मा सो अस्युः पवमानस्य ते वयमग्निं दूतं वृणीमह इत्या ज्यानि वृषा पवस्व धा

कल्प.
३४

३५

रयेति गायत्रं च यौक्ताश्वं च सुस्तं च हरीनिधनं चाजीगं च स्वारं च सोपलं छंदस्यं च यौक्ताश्वमृषभं अपव
मानः पुनानः सोमधारयेति समंतं च दैर्घ्यं अवसं च षष्ठं च यशश्च कौल्मल बर्हिषमायास्ये वृषाशोण
इति पार्थम्यं त्वं बृहच्च बामदेयं च श्यैतं च माधुच्छंदसं च यस्तोमदो वरेण्य इति गायत्रं च हाविष्मंतं च श
मदं च पावसुनिधनं चासितं चाश्वस्तं चैषस्य धारया सुतः पवस्व देववीतय इति शंकुसुतोने अये पषा
रयिर्भग इति गोरीवितं चैतं च कौत्सं भर्गश्चासितं च यदाहिष्ठीयकौ च एतेषामेव प्रथमोत्तमे वृषामतीना
मिति याममं त्वं यज्ञाय स्त्रीयमग्निषोमसामस्वान्युक्थानि। इति द्वितीयमहः। दविद्युतत्यारुचैते अ
स्य ग्रमिंद्वो राजामेधाभिरीयते तत्त्वा नृमणा निविभ्रतं मे षधिया यात्पण्ण्य स्य ग्रमिंद्वः पयापवमाना
अस्य क्षता पघ्नन्पवते मधश्चेपवस्व धारयाग्निनाग्निः समिध्यत इत्याज्या न्युच्चाते जातमंधस इति
गायत्रं च सुध्वक वैष्टं च सौमित्रं चैतं च साकमश्वं चामिसोमास प्रायव इति पौरुमं च सदो
विशीयं च जोतमं चोतारि सं चाद्धिं च मैधातिथं चाष्कारणिधनं काण्वं चित्स्वावाच इत्यंगिरसा संक्रो
शोत्पो रथं तरं च बामदेयं च महावैष्टं च रौरवं च तित्स्वावाच उदीरत इति गायत्रं च पाष्ठौहमैतं संधुक्षितं

राम
३४

मोशनवैरूपेस्वेऽस्मिन्कुभौसुतासोमधुमत्तमाइतिजोरीवितंचसाध्रंचश्यावाश्रंचचोणिचत्ताष्टी
 सामान्यैऽस्वारंत्रिलिधनंपवित्रंतइत्यरिष्टंमंत्यंयसीयसीयमग्निष्टेमसामस्वान्युक्थ्यानि॥३॥इति
 तृतीयमहः॥पवमानोअजीजनत्पुनानोअक्रमीदमिप्रयजावोनभर्णयआश्रुर्षबृहन्मतेवभ्रवे
 ब्रुस्वतवसेप्रस्थानासोरयाइवहिनंतिस्समुस्त्रयोभिर्वृत्रालिजंघनदितिहोतुराज्यंस्वान्युत्तरालि
 पवस्वदक्षसाधनइतिगायत्रंचायर्वणंचनिधनकाममदारसूत्रासाहीयंतवाहःसोमरारलेत्पा
 षादंष्ट्रंचार्कपुष्यंचबाह्दुष्यंचमांडवंचविदावस्वितियस्यनिधनमाभीशवंचस्वः॥४॥चोगिरस
 ःसोमःपवतेजनितामतीनामितिजनित्रमंत्यंबृहच्चवामदेयंचत्रैशोकंचष्टिचपरिप्रियादिवःक
 विरितिगायत्रंचौर्णयवंचबृहच्चभारद्वाजंमागीयंचचयदीनिधनंस्वेऽस्मिन्कुभौपुरोजिती
 वोअंधसइतिजोरीवितंचवार्कजंमंचयदीनिधनंशुक्लशुक्लीयंचयदिप्रभिरैडमाकूपारंचयन्नवमे
 रुन्याधीगवंचप्रतआश्विनीःपवमानघेनवइतिलौशमंत्यंयसीयसीयमग्निष्टेमसामन्युक्थ्या
 न्युद्धरतिषोडशिमं॥५॥इतिचतुर्थमहः॥उत्तेशुष्मासइतिपुरस्तात्पर्यासस्यपंचर्चमग्नेःसोममनाम

कल्प. ३५ रुद्रतिहोतुराज्यं स्वान्युत्तराणि स्वागायत्री सोमउष्माणः सोत्प्रमिरिति मानवं चान्नं च वैष्णवं च त
 वाहः सोमरास्ते त्पेतेषां प्रथमे यौक्ताश्वं च वाममग्नेस्त्रिणिधनमिंधुर्वाजी पवते गोन्यो घाशतिसं
 पात्पारयंतं च वामदेयं च बार्हद्रिचं जराबोधीयं चासाव्यः शुर्मदायेति गायत्रं च संतनिवाध्य
 ३५ ईडं च सोमसामगोषक्तं च स्वेऽस्मिन् कुभो पवस्व वाजसातय इति गौरीवितं च षमि अश्वरस्त्वाष्टी
 सामच यव्यनुतोदं नीसदस्य वमष्टेऽः पदस्तोभोगो वित्पवस्वेति व्यभ्याघातं लौशमंत्यं यज्ञायत्तीयम
 ग्निष्टोमसामस्वान्युक्थानि पवस्व देववीरतीति दशार्चस्य त्वचमुद्धरत्युत्तमं मेऽमौ स्तोमं रंधमुद्धरति
 स्वारं वैदन्वत मुद्धरति गौरीवितमनुष्टुभ्यप्यपदेष्ट्यस्तोमस्य षष्ठमहस्तदेतत्तच्च कृतत्रिंशं। ए इति
 षं च मषष्ठे अहनी। ये सोमासः परादतिप्रस्वानासोरया इवा स्यमिंदवः पथाय वं यवं नो अंधसाते
 दक्षं मयो भुवम् तावानं वैश्वानरमिति होतुराज्यं स्वान्युत्तराणि स्वागायत्री पुनानः सोमधारयेति
 सोमसामचकण्वरयंतं च पौरुमं च गौं गवं च द्विनिधनं चायास्यं प्रकाव्यमुशनेव ब्रुवाण इति वा
 राहमंत्यं स्वानिष्टानि यस्तोमदेवरेण्य इति गायत्रं तिसृष्वग्नेरको एकस्यां जराबोधीयमेकस्यां द

क्षाणिधनमेकस्यांस्वेऽस्मि ककुभौ पुरोजितीवोऽंधसूइति गौरीवितं चकार्तयशं चात्रेयं वज्रोतमं
 द्विपदा सुसौहृदिवं प्रोऽया सोदित्येऽं यस्तसारथ्यं त्यं यज्ञायत्नीयमग्निष्टोमसामन्युक्थ्यानि ॥ १॥
 इति सप्तममहः ॥ हिनंति सरमुस्त्रय एते सोमा अभिषिष्यः सोमः पुनानो अर्षत्पयावीती परिस्त्रव
 विश्वेभिरग्ने अग्निभिरिति होतुराज्यः स्वान्युत्तराण्यध्वर्योऽग्निभिः सुतमिति गायत्रं च वैरूपं चाशुभा
 ग्वं च विलंबसौपर्णं चाभिसोमास आयव इति दिहिकां च गायत्रपाश्र्वं च पौरुहमनं च हारायणं चा
 क्थिं दमुहुवा इति शुभिति वासिष्ठमं त्यः स्वानि पृष्ठानि पवस्व देव आशुभिति गायत्रं तिष्ठु स्वाशिरा
 मर्क एकस्यां काशीवतमेकस्यां भारद्वाजमेकस्यां स्वेऽस्मि ककुभावमिनो वाजसातममिति गौरी
 वितं चैऽं च कौत्समौदलं च रायिष्ठं च स्वासुधर्महा उधत्तेत्येऽं शागं मं त्यं यज्ञायत्नीयमग्निष्टोमसा
 मस्वान्युक्थ्यानि ॥ ११ ॥ इत्यष्टममहः ॥ उपोषुजातमसुरमेष देवो अमर्त्यः स सुतः पीतयेदृषाऽयाप
 वस्वधारयापवमानते कव उपत्वार एव सं दशमिति होतुराज्यः स्वान्युत्तराणि पवमानस्य जिघृत
 इति गायत्रं चापारस्य चैदानीः सं क्षाकषभश्च पावमानः परीतोर्विचता सुतमिति देवस्थानं वसंकृतिं च

कल्प- दैर्घ्यं श्रवसं च दैर्घ्यं तमसश्चाकोठान् रुवाश्च कानिति वासिष्ठमंत्यं ५ स्वानिष्टानित्वं सोमासिधारयुमिति
 ३५ गायत्रं तिसृष्वश्वसक्तमेकस्यां प्रतीचीनेऽंकाशितमेकस्यां हविष्कृतमेकस्यां स्वेऽंमिक्रिकुभौपरित्य
 ३६ ५ हर्यतं ५ हरिमिति गौरीवितं च वाङ्मिधनं च कौचं ५ स्वासुविधर्मासाविसोमो अरुषो वृषा हरिरित्येऽंयाम
 मंत्यं यत्तापयतीत्यमग्निष्टोमसामस्वान्युक्त्वा न्ययदेवर्धं दोमवतो दशरात्रस्य नवममहस्तदत्र दशमंत
 स्य पर्यध्विति गौरीवितमेकस्यां मोक्षिहमोको निधनमेकस्यां श्यावाश्वमेकस्यां मां धीगवंति सृष्टु समा
 नमितरं महाव्रतं चातिरात्रश्च महाव्रतं चातिरात्रश्च ॥ १२ ॥ इति नवमदशमेहनी ॥ इति दशमोऽध्यायः समा
 प्तः ॥ पुरस्तात्पृष्ठस्य क्लृप्तोतिरात्र क्लृप्तः पृष्ठः क्लृप्तप्रथममहरभिल्लवस्य यथा पृष्ठे मध्ये द्वितीयस्या
 रुः स्तोत्रीयानुरूपौ पर्यासः परीतोषि च तासु तमिति बृहती समानमितरं त्रिवृत् क्लृप्तं तृतीयमहर्यथा
 मध्ये पृष्ठे चतुर्थस्या रुः स्तोत्रीयानुरूपौ पर्यासः परीतोषि च तासु तमिति बृहती समानमितरं त्रिवृत् क्लृ
 तं पंचममहर्यथा मध्ये पृष्ठे सुष्ठस्मान् स्तोत्रीयानुरूपौ पर्यासः इन्द्रायें दोमरुत्वत इति गायत्रमेक
 स्यां माश्वसक्तमेकस्यां वाजपावर्य एकस्यां मृज्यमानः सुहस्येत्यौ दशोरंध्रमेकस्यां वरुणसाममेकस्यां

त्रिणिधनमायास्यनेकस्यांसमानमितरं त्रिरुक्लृप्तमावृतेभ्योमिल्लवेभ्यश्चावृत्तानामभिल्लवानांप्रथमस्या
 मिल्लवस्यप्रथमस्यानृशंशयेदोमरुत्वतइतिगायत्रमेकस्यांतस्यामेष्वस्तुंमज्यमानःसुरुस्त्येत्येऽमौस्तो
 रंध्रमेकस्यांतस्यामेवकएवरयंतरंवरुणसामेकस्यांत्रिणिधनमायास्यमेकस्यांसमानमितरमुद्धरत्युतरेभ्यः
 कएवरयंतरंपुनर्वीजदावर्यःस्वलोकमायांतिसांवत्सरिवेगेआयुषीअविकृते।१।३इतिपुरस्तात्पृष्ठस्त्रिरु
 मिल्लवो गोआयुषोनिर्देशः।अस्यप्रत्नामनुद्युतमेतेसोमाअभिप्रियमन्नआयसंविपवसेपवमानस्यतेकवेन्नआ
 याहिवीतयइत्याज्यानिप्रसोमासोविपश्चितइतिगायत्रंचाश्वंसोमसामचाशुर्भागवंप्रसोमदेववीतयइति१३
 गौं गव्यौधाजयमौशनमंत्यः५रयंतरंचवामदेयंचनौधसंचकालेयंचस्वादिएयामदिष्टयेतिगायत्रसंहिते
 पवस्वेदमष्टेति सफासारेप्रसुब्बा नारायांधसइतिगौरीवितंगौतमपादनिधनंशुद्धाशुद्धीयंकावमंत्यंयताय
 तीयमग्निष्टोमसामा।इतिद्वितीयेष्टोमेप्रथममहः।पवस्ववाचोअग्निःपवस्वेदोवृषासुतोवृषासोमधुमा
 ंअसि वृषाह्यसिभानुनैषडस्यवृषारथडते शुष्मासोअस्युरयपवस्वधारयापवमानस्यतेवयमग्निंइतंवृणा
 महइत्याज्यानिवृषापवस्वधारयेतिगायत्रंचयौक्ताश्वंचसुरुक्षंचवृषभअपवमानःपुनानःसोमधारयेति८६

कल्म.

३७

37

चयशश्रु कौल्लमलबर्हिषमायास्येवृषाशोणइति पार्थम्यं त्वहञ्च वामदेव्यं च श्यैतं च माधुष्यं सं च यस्तेमदोवो
एयइति गायत्रं हविष्मत्तं च मासितमेवस्य धारया सुतः पवस्व देववीतयइति शंकुसुज्ञाने अयं षष्ठा रविर्भगइति
गौरीवितं च भर्गश्चासितैर्कांचेवृषामतीनां पवतइति याममं त्यं यत्तायत्ती यमग्निष्टोमसामस्वान्युक्थ्यानि। १॥ इ
तीयमहः। ६ विद्युतत्पारुचैते अस्त्यमिंदवोरजामेधाभिरीयते तं त्वानृमणानि विभ्रतमेवधियायात्परव्या
पघ्नन्वते मध्वेषे पवस्व धारयाग्निनाग्निः समिध्यतइत्याज्या न्युच्चाते जातमंधसइति गायत्रं च सुध्वकवै
ष्टंभं च सोमित्रं चैद्यं चामिसोमास आ पवइति पोरुमुर्ध्वं च गौतमं चांतरिक्षं च मेधातिथं चाप्यारणिधनं काण्वं
तिस्त्रोवाचइत्यंगिरसाऽसंकोशोत्पोरयंतरं च वामदेव्यं च महवैष्टंभं च सौरवं च तिस्त्रोवाचं उदीरतइति गायत्रं
चाष्टौहमेऽसौ धुक्षितं स्वेऽस्मिक्कुभो सुतासोमधुमत्तमाइति गौरीवितं च त्वाष्ट्री सामान्येऽस्त्वारं विणि
धनं पवित्रं तत्परिष्टमं त्यं यत्तायत्ती यमग्निष्टोमसामस्वान्युक्थ्यानि। ४॥ इति तृतीयमहः। बभ्रवे नुस्वतवसइ
ति षड्चं सत्रा साहीयं मांडवं मार्गीयवऽश्रुकाश्रुकीयं तान्युद्धरत्यथ यदेव परवस्य षं दोमदशाहस्य चतुर्थम
हस्तदेतत्तचकृत्तं विंशं कृत्तं पंचममहर्ष्यामध्येष्येष्यैकायावीतीपरिस्ववेति पुरस्तात्पर्वा सस्यत्तच

३८
 मो स्तोमं चैवं तसर्कपुष्पं यथं दस्यं पयश्चतुर्था निवेदन् तानि गौरीवितमनुष्टुभ्य यदेवष्टुभ्यस्तोमस्य
 षष्ठमहस्ते देतत्त चक्षुः तं षड्विंशति चतुर्थं पंचमस्य निदेशः षष्ठं त्रुतं ॥ ये सोमासः परावतिप्रस्तानो
 सोरथा इवास्तु ग्रमिंदवः यथा प्रपजावो नभूर्लया आमुर्ष्वहन्मते यवं यवं नो अंधसाते दसं मयो भुवे
 मृतावानं वैश्वा नरमिति होतुराज्यं स्वान्युत्तराणि स्वागायत्री तस्यां गोष्ठं कृत्वा कले पुनानः सोमधारयेति सो
 मचक्र एव दस्यं तं च पौरुमुद्रं च गो तमं च वार्शं च गो गवं च दक्षिणं च पास्यं प्रकायमुशने वबुवाण इति
 वाराहं तं दस्यं निष्ठा नियस्ते मदेवरेण्य इति गायत्रं चामे आर्को जरा बोधीयं च दक्षिणं च वेस्व
 उल्लिक् कुभो पुरो जिती वो अंधस इति गौरीवितं च कार्त्तयशं च त्वाष्ट्री सामनी स्वां च आकारं लिधनं च
 त्रैयं च गो तमं च दिपरा सुसौह विषं चो अयासीदि त्रैयं च सारथ्यं तं यत्तापतीयमग्निष्टोमसामस्वान्युक्त्वा
 न्यययेह वधं दोमवतो दशरात्रस्य चतुश्चतुश्चत्वारिंशो अहनी ते उभयो गौरीवितमनुष्टुभ्य यदेवष्टु
 र्वस्य धं दोमदशाहस्य दशममहस्ते दशमं महाव्रतं चातिरात्रम् ॥ इति सप्तमाष्टमनवमानि दशमस्य
 च निदेशो महाव्रतं चातिरात्रम् ॥ विधितिभिर्लुप्तं दति वातवतोरयनं मात्रिणवेभ्यस्त्रिंश उद्धत्तु कृप्यानि

कल्प. ३८ पंचदशोभ्यः षोडशिनः सप्तदशोभ्यो वार्कजं भो षडशीये एकविंशोभ्यो कान्युत्सोधनिषाधावुषडशीयां
 तान्युकरत्युकराचतुर्थे तच्च प्रस्थानासौरयाश्चेति पुरस्तात्पर्यासस्य नवर्चमा महीयवा दुत्तरं जरा बोधीयः
 ३४ सौरवयोधा जयाभ्यां पूर्वदिहंकारमैधातिपेगो रितीता दुत्तरे शुद्धा शुद्धीयभ्या वाञ्चसमानमितरमेतस्यै
 वरायं तरे लोकविः शोना श्रुर्षवहन्मत इति पुरस्तात्पर्यासस्य षड्चः ऋविष्मता दुत्तरमाजीगमापास्या
 भ्यां पूर्वसमंतदैर्घश्रवसे गौरीविता दुत्तरे मधुश्रुनिधनासिते समानमितरं तस्यैव बार्हते नैकविः शोने
 ताभ्यामेव विपर्षासं मासमाहरति चतुर्थे तच्च मुभो पर्षासावामो भार्गवा दुत्तरं मार्गीयवं दैगतं मध्ये बार्ह
 हितानां सः हिता दुत्तरे काक्षीवतभासे समानमितरमेतस्यैव रायं तरेण त्रिणवेनापघ्नन्यवते मधो
 यापवस्वधारयेति पुरस्तात्पर्यासस्य तच्चेस्वारात्सौपर्णा दुत्तरं हरिश्चीनिधनमर्कपुष्पं मध्ये बार्ह
 तानां मौक्षा दुत्तरे शामदं च पावसुनिधनं च समानमितरमेतस्यैव बार्हते न त्रिणवे नैताभ्यामेव विपर्षा
 र्यासमेकेन न त्रिः शतमहानिमहाव्रतं विषुवानथैत एव मासा आवृता सौरावृत्तैरुत्तरान्यणमासा
 ऽस्तेषामेकान्न त्रिः शीप्रथमो दतिवातवतोरयनेन क्लृप्तं कुंडपायिना मयनमादशरात्रात्प्रस्तातो दशरा

राम
 ३८

३-प्रस्तातं व्रतं प्रज्ञातोतिरात्रोगवामयनेन क्लृप्तं तापश्चिन्तामयनं ज्योतिष्टोमेन वा विक्लृप्तेन दृतिवातवतो
 रयनमग्नेः सहस्रसायं गौरीवितस्वरेण वा ॥ इति दृति कुंडतापश्चिन्तामयनानि द्वादश संवत्सरं व
 द्विंशत्संवत्सरं शतसंवत्सरं अग्नेः सहस्रसायं मयनं प्रथमस्य सारस्वतस्य षोडशिमंता वतिरात्रा
 वनुब्राह्मणं क्लृप्तमिष्टयनमैकाहिके गोआयुषी अविक्लृप्ते अतिरात्रादुत्थानं द्वितीयं द्वितीयस्य सा
 रस्वतस्य षोडशिमंता वतिरात्रो दृतिवातवतो रयनेन क्लृप्ते विरपं च दशो अग्निशोमश्चिदुक्थं पंच
 दशं शयंतरं त्रिवहृतं पंचदशमैकाहिके गोआयुषी गौरीवितस्वरे अतिरात्रादुत्थानं तदुत्थंतरं त्रिव
 हृतदुपयंति शयंतरस्याऋः प्रत्नवती बहूती तेनाजामियं वारुतादन्तो गमुपयंति गोर्ध्या यमा
 तिरात्रास्ते वं बहूतीयत्र गो वारुतमरुमुपयंति वारुतस्याऋः पुनानः सोमः धास्ये त्येऽमापास्यमेकस्यां
 कएवरयं तस्मैकस्यां दैर्घ्यं अवसमेकस्यां त्रिणिधनमापास्यंति सधुयत्र शयंतरादन्त आपुरूपयंत्या
 युषो यथा यमातिरात्रास्ते वं बहूतीयत्रा युषो शयंतरमरु रूपयंति शयंतरस्याऋः प्रत्नवती बहूती ते
 नाजाम्यतिरात्रादुत्थानं तृतीयस्य सारस्वतस्य षोडशिमंता वतिरात्रा वैकाहिका त्रिऋका विष्मजिदभिजि

कल्प.
३५

३९

तौ च गौरी वितस्वरादतिरात्रा प्राच्यंतरा प्राच्यंतरं ज्योतिरुपपंति ज्योतिषः प्रत्नवती बृहती यत्र वायुरायुषो यथा
यमातिरात्रास्त्वेवं बृहती यत्र ज्योतिषो वायुषो वा विश्वजितमुपपंति विश्वजितोऽस्य प्रत्ना गायत्री यत्र विश्वजि
तो गायमुपपंति गौर्यया यमातिरात्रास्त्वेवं बृहती तेना जाम्यतिरात्रा दुत्या नमुपाया लूते पार्षदततौ रे सर्पसत्रस्य
षोडशिमंता वातिरात्रौ जनुषैर्कर्चयोः सफपौष्कलेश्या वा प्रस्यलौ के गौरी वितः समानमितरं विराजादं
धनसर्वोदशी। ५। इति त्रीणि सारस्वतानि पार्षदततौ रयोः सर्पसत्रयो निर्देशोऽपि प्रथमस्य चापवस्ववाचो
अधियउत्ते शुष्मा सोमस्युः पवमानस्यते कवेऽग्निं दूतं वृणीमह इत्याज्या निवृषापवस्वधारयेति गायत्रमे
कस्यां योक्ता प्रमेकस्यामृषमः पवमान एकस्यां स्वारं वा सोमं पुनानः सोमधारयेत्यैऽमायास्यमेकस्यां
त्रिणिधनमायास्यं तिसृषु वृषा शोण इति पार्थम्यं बृहच्च वामदेव्यं च श्येयं च कालेयं च यस्ते मंदो वरेण्य
इति गायत्रं च हविष्मत्तं च पवस्वं द्रमध्वेति सत्रा साहीयश्रुध्ये श्रयं पूषारयि भग इति गौरी वितमेकस्यां
क्रौंचमेकस्यां मर्कपुष्पमेकस्यां यक्षं दस्य वृषामतीनां पवत इति याममंत्यं यता यत्नीयमग्निशेम सामसर्वो
दश्येताभ्यामेव विपर्यासं षण्मासां स्तेषामेकान्नविः स्युत्तमः। ५। इति षड्विंशतिं सर्वोदस्येताभ्यामेव वि

राम
३५

साम क लस त हो ७००